

Lm. Joseph Schrijvers, CSsR

Bản dịch của Phạm Đình Khiêm



MARIA MẸ TÔI

Nguồn: xuanha.net

Mục Lục

Chương 1: Đức Bà Maria Là Mẹ Tôi

Chương 2: Đức Nữ Trinh Maria Trở nên Mẹ Ta Khi Nào?

Chương 3: Đức Mẹ Đối Với Ta Trong Quá Khứ

Chương 4: Đức Mẹ Đối Với Ta Lúc Hiện Tại

Chương 5: Linh Hồn Ta Phải Liên Kết Với Đức Mẹ Thế Nào?

Chương 6: Linh Hồn Lớn Lên Trong Đức Mẹ Thế Nào?

Chương 7: Đức Nữ Trinh Muốn Nhờ Ta Mà Yêu Chúa Giêsu Như Thế Nào?

Chương 8: Đức Mẹ Muốn Tái Sinh Trong Con Cái Người Như Thế Nào?

Chương 9: Sau Đây Trên Trời Ta Sẽ Sống Trong Mẹ Ta Như Thế Nào?

Chương 1

Đức Bà Maria Là Mẹ Tôi

Toàn thể giáo hữu thi nhau xưng hô: Đức Bà Maria là Mẹ Tôi!

Trong nghi lễ và kinh nguyện, Hội Thánh khuyên dụ ta cầu khẩn Đức Mẹ bằng tước hiệu ấy, và lòng ta, không cần nguyên cớ nào khác, cũng tự nhiên hướng về Đức Mẹ, coi Đức Mẹ như một bà mẹ hiền từ chí ái.

Tuy nhiên, ta cầu thấu hiểu chân lý đó, một chân lý thiết thực và có sức yên ủi lòng ta hơn ta thoát tưởng rất nhiều. Đức Nữ Đồng Trinh Maria đã sinh ra Chúa Giêsu. Người là Mẹ thật Chúa Giêsu, Đấng Thiên Chúa mặc tính loài người. Đó là một tín điều trong Đạo.

Chúa Giêsu là ai? Chúa là Đấng Cứu Thế, là Đầu một thân thể mà các giáo hữu là chân tay, là Anh cả một đoàn em đồng đúc. Bản tính Chúa là thể. Chúa không phải là một tư nhân được ủy thác cho một sứ mạng, sứ mạng cứu thế gian, sứ mạng làm Cha một đại gia đình tín hữu. Không, thiên chức ấy thuộc nội thể, thuộc yếu tính của Chúa.

Chính Đức Chúa Trời khi nghị quyết cho Ngôi Hai ra đời làm người để cứu chuộc thế gian, đã không quan niệm khác, chỉ quan niệm rằng: Ngôi Hai là đấng Môi giới, là Con Đầu Lòng của thế hệ mới, là Đầu thân thể mẫu nhiệm. Chúa Giêsu đã được tiền định như thế và Chúa đã sinh ra như vậy. Một thầy tư tế nhận chức linh mục, là nhận lấy một phẩm tước mới, phẩm tước ấy dĩ nhiên sẽ còn lại mãi, nhưng không thuộc nội tính của thầy ấy: Thầy ấy không bầm sinh làm linh mục, thầy ấy không phải là linh mục tự bản tính mình.

Trái lại, Chúa Giêsu là Linh mục, bầm sinh làm đấng Môi giới. Chúa là con Chiên hiến tế từ thuở tạo thành vũ trụ; là Đấng Cứu Thế. Ấy, Đức Bà Maria là Mẹ một Chúa Giêsu như thế đấy. Người không sinh ra một Chúa Giêsu trừu tượng đâu. Người là Mẹ một Chúa Giêsu thực thể, và Chúa Giêsu ấy là Đấng Cứu Thế tự bản tính, là đấng kết hiệp mật thiết với ta như đầu liền cổ, như cành liền cây. Thế nên, Đức Mẹ là Mẹ Chúa Giêsu thì cũng là Mẹ hết những người kết hiệp với Chúa. Đức Mẹ sinh Đầu thì cũng sinh tất cả chân tay: Đức Mẹ sinh Đấng Cứu Thế thì cũng sinh tất cả những người được cứu chuộc.

Ta hãy gắng hiểu thêm sự Chúa an bài như thế và lẽ bí nhiệm Đức Bà Maria là Mẹ Đức Chúa Trời. Đức Nữ Đồng Trinh đã tạo cho Chúa Giêsu một bản tính loài người. Song Hội Thánh không nói rằng: Người là Mẹ nhân tính Chúa Giêsu mà lại công bố: người là Mẹ Đức Chúa Trời. Quả thế, nhân tính Chúa Giêsu không biệt hữu, nhân tính ấy kết hiệp với Thiên tính trong Ngôi Hai Thiên Chúa. Vậy nên Đức Nữ Đồng Trinh đã không sinh ra nhân tính Chúa Giêsu mà sinh ra chính Chúa Giêsu Kitô vừa là Người vừa là Chúa. Cũng một trật khi Đức Mẹ sinh ra Chúa Giêsu là Đấng Chịu Xức Dầu thì Đức Mẹ đã sinh ra Chúa Giêsu là Đấng Cứu Thế. Người không thể sinh ra một Chúa Giêsu mà đấng ấy không đồng thời, không tất nhiên là Anh ta, là Đầu của thân thể mà ta là chân tay. Vậy nên trong Chúa Kitô mà Đức Mẹ sinh ra đã có gồm cả ta: Ta đã là một phần của đấng Kitô ấy. Sự sống Người đã lưu thông trong ta. Như thế Đức Mẹ là Mẹ Chúa Giêsu thì tất nhiên cũng là Mẹ ta. Người không thể bỏ qua ta, hay loại trừ ta khỏi lòng Người. Ta ở trong Người cùng với Chúa Giêsu, ta là một phần của Con Đức Mẹ.

Hỡi tín hữu Công Giáo, bạn hãy chú ý điều này: Sự kết hiệp chặt chẽ của bạn với Chúa Giêsu làm cho bạn dĩ nhiên nên con Đức Mẹ không phải là sự tình cờ mà lọt vào chương trình Thiên Chúa. Không, đó là điều từ trước vô cùng Thánh ý Đức Chúa Trời đã quyết định, cùng với việc Ngôi Hai ra đời. Tình mẫu tử giữa Đức Mẹ với bạn, là phần then chốt trong chương trình Thiên Chúa. Cắt đứt tình mẫu tử của bạn với Đức Mẹ, là cắt đứt chính Chúa Giêsu với Đức Mẹ, là phá huỷ công cuộc Cứu Thế.

Ôi! Lạy Mẹ dấu yêu, tư tưởng này làm cho lòng con khoan khoái dường nào! Con sung sướng biết bao được ở trong Mẹ, được nương nấu trong linh hồn Mẹ như đứa con thơ được người mẹ ấp ủ trong lòng! Con cảm thấy rõ tấm lòng hiền mẫu của Mẹ săn sóc đến con và ban cho con từng giọt thánh sủng con cần phải có để lớn lên trong Chúa Giêsu! Con muốn luôn luôn kết hiệp cùng Mẹ và cầu xin Mẹ yêu thương con.

Đức Bà Maria là Mẹ tôi. Cả thế giới Công giáo đồng thanh ca ngợi Người như vậy, nhưng trừ mấy nhà thông thái, không ai nghĩ đến việc tìm cứ chứng minh điều đó. Thực ra, đối với linh hồn đơn sơ, việc ấy chỉ tôn công vô ích: Niềm tin tưởng này đã được chính Thiên Chúa khắc vạch vào tâm hồn người giáo hữu khi họ nên em Chúa Giêsu.

Tại sao, hỡi bạn đọc thân yêu, tại sao trong buổi thiếu thời, bạn cảm thấy như có sức gì quyến rũ bạn tìm đến đền thờ Đức Mẹ, và bạn đi viếng, đi kiệu Đức Mẹ với một lòng bồi hồi cảm động như thế? Tại sao bạn vui sướng khi đọc kinh Mân Côi và bạn ham thích lần hạt trên những quãng đường vắng, miệng đọc đi đọc lại một lời kinh không bao giờ chán: "Kính Mừng Maria"? Và không phải chỉ mình bạn cảm thấy sức quyến rũ ấy: Những người cùng tuổi bạn cũng đã hồi hộp cảm động như bạn, và cũng như bạn, đã kín đáo quý gồi trước những tượng ảnh Đức Nữ Đồng Trinh, tỏ bày cùng Người tấm lòng kính yêu, và cầu nguyện Người trong con thiếu thốn, mỗi người lại tưởng rằng mình kính mến Mẹ trên trời của mình cách riêng, và Đức Mẹ đã đáp lại mỗi tình của mỗi người như chỉ yêu riêng một mình người ấy.

Thời gian cũng chẳng làm cho lòng mộ mến kia nhạt vẻ xuân tươi. Người đứng tuổi, đã từng dầy dạn với phong sương, có đi ngang qua một pho tượng Đức Nữ Đồng Trinh và cúi đầu chào, vẫn cảm thấy một tình âu yếm trông cậy, như đã cảm thấy trong những năm thơ trẻ.

Cả những người già nua, cô lập trên cõi thế, chán nản với tình đời, mà lòng vẫn hồi hộp khi nghĩ đến Mẹ Maria, đến ngày sắp gặp Mẹ trên trời và được Mẹ ban cho thỏa mãn mọi điều ước vọng.

Bạn đừng tưởng rằng chỉ có dân này hay nước nọ mới có lòng thảo kính mến yêu Đức Mẹ. Không ai bảo ai, dân tộc nào cũng kính tôn cầu khẩn Người, cũng nghĩ ra những phương thế cảm động để tỏ lòng yêu mến Người, cũng xây những đền thờ nguy nga dâng kính Người, cũng dựng bên đường qua lại những nhà nguyện nhỏ có ảnh tượng Người, cũng tổ chức những cuộc đi viếng đền Người linh đình, náo nức. Rồi mỗi dân tộc lại tưởng mình kính mến Đức Nữ Đồng Trinh hơn hết mọi dân tộc trên hoàn cầu.

Những người lạc đạo và người vô thần khi đã được Ôn Trên soi sáng và trở lại Công giáo, liền đổi lòng lãnh đạm hiềm khích xưa thành lòng tin cậy mến yêu đối với Mẹ Maria. Trước kia họ công kích giáo hữu tôn sùng Đức Mẹ quá đáng, bây giờ họ không tìm được đủ lời để ca tụng Nữ Vương của lòng họ.

Cả đến những người đã man mọi rợ cũng không thoát khỏi quyền lực của tình yêu mến Đức Mẹ. Vừa được nghe nói đến những đặc ân, những vinh quang của Đức Mẹ Chúa Trời, và được nhận vào hàng

con cái Hội Thánh, họ liền say mê tôn sùng và kính mến Đức Mẹ, họ cầu nguyện Đức Mẹ với một lòng thảo kính và tin cậy không khác gì những tín hữu sinh ra giữa nước Công giáo.

Lòng ngưỡng mộ chung của toàn thể giáo hữu đối với Đức Nữ Đồng Trinh, phát sinh từ buổi sơ khai đạo Chúa, đến nay vẫn y nguyên không thay đổi, mặc dầu những kẻ vô tín ngưỡng không ngừng công kích tính thờ ơ và óc hoài nghi của người đời đã lay chuyển bao tín ngưỡng, làm nhụt bao nhuệ khí, mà cũng phải hàng phục lòng ngưỡng mộ ấy.

Mối tình xưa kia đã kết hiệp những tín hữu đầu tiên với Mẹ Thiên Chúa đầm thắm thế nào thì bây giờ cũng kết hiệp những tín hữu thời nay với Đức Mẹ như vậy.

Sự hoan hỉ nồng nhiệt của dân thành Êphêsô hồi thế kỷ thứ IV khi nghe Công Đồng tuyên bố Đức Bà Maria là Mẹ Đức Chúa Trời, cũng không hơn sự hoan hỉ của dân thành Rôma và toàn thể giáo hữu hoàn cầu trong thế kỷ XIX, khi Đức Giáo Hoàng Piô IX công bố tín điều: Đức Bà Maria là Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội.

Mối tình đại đồng ấy, Giáo Hội chỉ dùng quyền giảng dạy để khuyến khích và quy định, chứ không phải Giáo Hội đã tạo nên. Chính con cái Giáo Hội thúc giục Giáo Hội hơn là Giáo Hội thúc giục con cái. Thấy lòng tín hữu nô nức kính mến Đức Mẹ như thế, Hội Thánh đã đặt thêm nhiều lễ kính Đức Mẹ, khuyến khích việc tôn sùng Người, công bố những đặc ân của Người và ban muôn vàn ân xá cho những ai làm việc tôn kính Người. Rồi trong những giờ phút nghiêm trọng của lịch sử, các Đức Giáo Hoàng đã lên tiếng hiệu triệu tín hữu quy hướng lòng trí về Mẹ trên trời và họp nhau cầu khẩn Người.

Tự đâu có mối tình phổ biến như vậy, mối tình vượt cả thời gian, mối tình làm say sưa toàn dân Công Giáo, mối tình không bao giờ phai nhạt, mặc dầu những dị đồng về tuổi tác không gian và thời gian?

Một mối tình như thế không thể có một nguyên ủy ở loài người. Nó không hề phụ thuộc những thăng trầm của thế sự, hay những hoàn cảnh riêng biệt. Nó bắt nguồn tự Trời. Chính Chúa Thánh Thần đã đổ đầy tình ấy trong linh hồn tín hữu khi Người cải hóa tín hữu nên con Đức Chúa Trời, khi Người thông ban cho tín hữu sự sống của Chúa Giêsu và khi Người phó thác tín hữu cho Mẹ Maria săn sóc. Cùng với phẩm giá làm con Đức Mẹ trên trời, Chúa Giêsu đã phú cho linh hồn tín hữu một tình yêu mến tha thiết đối với Đức Mẹ, một lòng con thảo cậy tin mà không sức gì có thể gặp tắt được, dù tuổi già sức yếu, dù cuộc thế phù trầm, hay truy lạc sa ngã.

Nữ Trinh Maria là Mẹ ta, một người Mẹ nhân từ và hiền hậu tuyệt vời. Chúa đã ghi chép chân lý ấy ở ngay trang đầu cuốn sử Cứu thế. Người cũng đã in khắc chân lý ấy vào thâm tâm ta sau cùng Người còn biểu lộ chân lý ấy trong cảnh thiên nhiên hữu hình.

Ta thấy rõ ràng trong vũ trụ này hẳn có một mầm sống xuất hiện là Chúa quan phòng phải ủy một người mẹ để che chở, lẽ nào Người có thể quên không đặt một người mẹ để giữ gìn nguyên vẹn trong linh hồn ta cái mầm bí nhiệm sự sống siêu nhiên, là được tham gia vào chính sự sống của Chúa?

Bạn hãy quan sát một cái búp non hay cái nụ nhỏ vừa chớm mọc trên cành, bạn thấy nó được đùm bọc cẩn thận biết bao, để khỏi tiết đông giá lạnh và côn trùng đến cắn. Phải đợi bao ngày tháng lâu dài, bao sửa soạn tỉ mỉ, rồi thiên nhiên, bà mẹ của cái mầm sống ấy, mới cho phép lá kia nảy ra khỏi màng bọc

và hoa nọ mở đài xuất hiện. Lúc ấy, khí trời đã phải sạch trong sau một mùa giá lạnh lâu dài, thời tiết đã phải điều hòa, lại thêm ánh xuân sưởi ấm, mưa xuân đượm nhuần.

Vậy ấy là gì? Chẳng qua chỉ là một búp cây bé nhỏ, nhưng búp cây ấy là một vật sống, hình ảnh Đấng Hằng Sống tối cao, và là một phần tham dự vào sự sống của Chúa, tuy còn vô cùng cách biệt nhưng đã thiết thực rồi.

Loài thảo mộc mà Chúa còn săn sóc tỉ mỉ như vậy, huống chi Chúa dựng nên một vật trọng hơn, chẳng hạn một con sâu có cảm giác và hoạt động, thì sẽ thế nào? Ôi! Những điều dự phòng, săn sóc còn tăng gấp bội. Con bướm kia chỉ để trứng nơi nào con nó nở ra liền kiếm được của ăn sẵn sàng, và đến lúc biến hình, con sâu sẽ tự mình nhả ra một chất làm thành cái vỏ xinh xắn nằm yên nghỉ trong đó.

Tại sao phải cần bao nhiêu diệu kỳ để bảo toàn sự sống một con sâu hèn hạ, một con bướm chóng qua? Vì đó là những vật sống. Chúng có một đấng Tạo Hóa trên trời yêu chúng, vì chúng mô phỏng và phát họa sự sống của Người.

Mầm sống càng quan hệ, càng hoàn toàn lại càng được Chúa Quan Phòng lưu tâm săn sóc. Bên cạnh mỗi con vật, Chúa đặt một con mẹ có sẵn những năng tính lạ lùng để đoán biết những nhu cầu của con vật sơ sinh, lại có đủ sức lực hay khôn khéo để bênh vực con khi bị hãm dọa. Những giống vật mà ta gọi là ác thú cũng phải dịu lòng và tỏ ra âu yếm đối với đàn con.

Ta nói sao xiết lòng ân cần săn sóc của đấng Tạo Hóa, khi Người dựng nên một linh hồn bất tử và phú linh hồn ấy vào một thể xác loài người. Chúa Quan Phòng đã phải dự bị kỹ lưỡng bao nhiêu ngày tháng trước để cho mầm sống đầu bé nhỏ kia, nhưng đã có một linh hồn giống hình ảnh Chúa, tìm được nơi nương náu thuận tiện và yên tĩnh để dần dần lớn lên mà không một ngoại lực nào cản trở, mưu hại.

Đến khi đã mạnh sức đủ để sống một mình, cái thai ra đời, sẽ được thấy bên nôi, một người mẹ vô cùng âu yếm, vô cùng nhẫn nại quên mọi vui sướng trừ một nỗi vui sướng trông nom con và cho con bú mớm.

Bạn đã cảm thấy chưa, tại sao trên trời bạn có một người Mẹ, và bạn đã hiểu chưa, người Mẹ ấy đối với bạn như thế nào?

Đời sống vật chất có là gì sánh với đời sống thiêng liêng trong thánh sùng Chúa? Cõi phù thế ngắn ngủi có là gì sánh với cuộc trường sinh vô tận? Sự sống nhân tính có là gì sánh với sự sống thiên tính do thánh sùng Chúa thông cho? Chẳng qua chỉ là một nét phác họa, một việc làm thử của đấng Hóa Công mà thôi. Sự sống thật, sự sống hoàn toàn, chính là sự sống siêu nhiên và đầy mới là công cuộc tuyệt diệu của Tạo Hóa.

Ôi! Lạy Mẹ Đồng Trinh, con hiểu rồi, con hiểu tại sao Mẹ đã cúi nhìn con ngay những năm con còn thơ dại, con hiểu tại sao ngay khi còn bé, mỗi lúc gặp sự buồn phiền, con đã hồn nhiên kêu gọi Mẹ cứu giúp, con hiểu tại sao trong khi nguy biến con đã mau mắn chạy đến ẩn náu dưới tà áo Mẹ. Phải, Người là Mẹ tôi, Người đã sinh ra tôi trong sự sống ơn nghĩa Chúa, và lòng từ mẫu Người đã luôn luôn săn sóc tôi. Đây không phải là một điều dự phòng, cũng không phải một điều hy vọng suông hay một sự mơ ước thơ ngây. Không, Người yêu tôi thật; tôi, đứa con bé mọn của Người, như người mẹ thế gian yêu con mình, và còn hơn thế nhiều.

Người thích gọi cho tôi về Người; Người mỉm cười với tôi, áp tôi vào lòng Người, nỉ non cùng tôi và ẵm bồng tôi. Ôi, ai nói được niềm hoan lạc vui thỏa của bà mẹ lúc nhìn con! Bà sung sướng biết bao khi đưa con nhỏ nhoen miệng cười tươi mà đáp lại về âu yếm của bà. Hai mẹ con chơi đùa với nhau, quyến luyến nhau hàng giờ không chán. Lòng bà yêu con đắm thắm và trí bà chỉ nghĩ một điều làm cho con sung sướng, đến nỗi bà quên hết mọi sự chung quanh, quên cả mọi nỗi ưu phiền.

Lạy Mẹ phúc hậu mến yêu! Đây chẳng phải là cách Mẹ đối xử cùng con ư? Ôi, con thật muốn đáp lại tấm tình yêu dấu của Mẹ, con muốn yêu mến Mẹ, muốn nhờ Mẹ mà yêu mến Chúa Giêsu, con muốn để mặc cho Mẹ yêu mến con, để mặc cho Mẹ bao bọc con bằng tình yêu dấu của Mẹ và che phủ con bằng các công ơn Mẹ.



Chương 2

Đức Nữ Trinh Maria Trở nên Mẹ Ta Khi Nào?

Khi Đức Nữ Trinh Maria nên mẹ Chúa Giêsu, ấy là chính lúc Người nên Mẹ ta. Một lần nên Mẹ, Người vừa là Mẹ Chúa Giêsu, vừa là Mẹ loài người, tức là phần thân thể Chúa Giêsu, do Chúa Giêsu cứu chuộc.

Đức Chúa Giêsu đã được kết thai làm Người bởi tác động Chúa Thánh Thần và sự thỏa thuận cộng tác của Đức Nữ Trinh. Như vậy, cùng một lúc ấy, chúng ta đã được kết thai làm người giáo hữu cũng bởi hai công việc kia hiệp lại. Không có Đức Bà Maria, không có sự ưng thuận của Người, Chúa Giêsu đã chẳng sinh làm người.

Đức Chúa Trời đã để công cuộc lớn lao nhất của người, công cuộc Giáng sinh và Cứu thế, tùy thuộc sự ưng thuận của một loài thụ tạo thường, một nữ trinh bé mọn. Vậy Người cũng để cho mọi hiệu lực của công cuộc cứu thế, mọi ơn thánh ban phát ra, mọi linh hồn được cứu chuộc, cũng phải tùy thuộc sự ưng thuận ấy.

Đức Nữ Trinh chí thánh không những đã nghiêm nhiên trở nên Mẹ ta khi chịu thai Chúa Giêsu, mà Người còn hiểu rõ việc ấy. Có lẽ nào Đức Chúa Trời lại giấu Người điều mầu nhiệm ấy? Phẩm tước làm Mẹ Chúa Giêsu và Mẹ loài người sẽ có những hiệu quả rất vẻ vang và đồng thời rất bi đát đối với một tâm hồn từ mẫu, đến nỗi nếu Đức Bà Maria chẳng rõ mọi chi tiết, chẳng tường sau trước, âu là Người đã chẳng được quyền tự quyết và đồng ý ưng thuận.

Lại nữa, khi Người ngỏ lời ưng thuận điều Thiên Thần truyền tin "Fiat" thì chẳng những Người biết trước các hiệu quả của lời ấy mà Người còn tình nguyện vui nhận những hiệu quả kia cách thiết thực, với tất cả sự hăng nồng của Trái Tim từ mẫu Người, để giải thoát ta khỏi hỏa ngục.

Ôi, Người biết lắm: nhận Đức Chúa Giêsu làm con, tức là phải nhận cả ta làm con nữa. Nhận ta làm mắt Chúa Giêsu, là giết Chúa Giêsu. Mà cứu Chúa Giêsu thì lại mất ta, lại đẩy ta vào hỏa ngục. Vậy nên Mẹ Maria đành lòng nhận trước một đời sống đau đớn và khổ cực vô cùng.

Trong Sám Truyền cũ có kể chuyện của Rêbêca mang thai hai đứa con đôi: Êsau và Gia-cóp: bà cảm thấy chúng đánh nhau trong bụng mình: *Collidebant in utero ejus parvuli*, làm bà rất đau đớn, phải than rằng: Nếu biết cơ sự đến thể này, tôi còn chịu thai làm chi? *Sic huc futurum mihi erat. quid necesse fuit concipere?*

Đức Nữ Đồng Trinh cũng chịu thai và mang trong lòng mình hai người con đôi là Chúa Giêsu và loài người như thế, và hai con cũng không thỏa thuận với nhau, vì Chúa Giêsu công chính mà loài người tội lỗi: *collidebant in utero ejus*: Sự tương phản giữa hai con làm cho Đức Mẹ đau đớn vô hồi. Người biết rằng sự sống của con này sẽ là cái chết của con kia.

Kinh Thánh kể tiếp: khi hai đứa con đôi ra đời, thì tay Gia-cóp cầm chân Êsau. Gia-cóp là em, tượng trưng loài người mà Thiên Chúa muốn cứu chuộc, nó không thể lia biệt anh nó là Chúa Giêsu Cứu Thế, và Chúa Giêsu cũng chỉ sinh ra lúc em Chúa đã bắt đầu sinh với Chúa. Bà mẹ đáng thương ấy nhìn hai con lớn lên, nhưng trong lòng Người, cuộc phân tranh vẫn không thôi dẫn vật. Chúa Giêsu là con cả, con yêu dấu của Đức Chúa Cha. Người được quyền hưởng gia nghiệp vì là con trưởng.

Mẹ yêu Chúa vì Chúa là con Mẹ, Con cả của Mẹ, nhưng Mẹ cũng yêu Gia-cóp vì Mẹ đã từng mang nặng Gia-cóp trong thai cùng với Chúa Giêsu, mà Gia-cóp thì lại giống hệt Mẹ vì cùng dòng dõi loài người như Mẹ. Và Mẹ đứng làm trung gian can thiệp để đưa em thứ ấy, tuy không có tước trưởng nam cũng được dự quyền trưởng nam với Anh Cả, được chiếm lấy đặc ân của Chúa Giêsu, đoạt lấy gia nghiệp Người và để phần lao khổ lại cho Người.

Nhưng biết bao âu sầu lo lắng trong Trái Tim hiền mẫu Mẹ Maria khi Người mưu toan cuộc thay bậc đổi ngôi gay cân ấy. Biết bao điều cực lòng cho Người khi phải đặt Chúa Giêsu yêu dấu sau con người tội lỗi, rồi lại phải cho khéo léo mới làm người được con giận Thiên Chúa đối với loài người tội phạm, sau cùng lại phải bao cố gắng để hòa giải hai anh em trong tình giao hảo muôn đời.

Ôi, lạy Mẹ yêu mến! Con đã làm Mẹ chảy biết bao nước mắt. Nhưng đổi lại, con yêu Mẹ lắm. Con muốn ở luôn bên Mẹ như Gia-cóp bên cạnh mẹ mình. Con không có quyền hưởng phần gia nghiệp mà chỉ Chúa Giêsu mới có tư cách được hưởng, nhưng Mẹ là Mẹ chung của anh em chúng con, Mẹ sẽ xin Đức Chúa Cha chúc lành cho con và Mẹ sẽ làm hòa con với Chúa Giêsu.

Ôi, lạy Mẹ nhân lành! Đó là điều Mẹ đã bắt đầu làm cho linh hồn con. Xin Mẹ hãy làm tròn việc Mẹ, xin Mẹ hãy cho con hưởng hẳn phần gia nghiệp của Chúa Giêsu. Xin Mẹ hãy lấy những nhân đức, những công nghiệp, những tâm tình của Anh Cả con mà mặc cho con, như bà Rêbêca lấy áo Êsau mặc cho Gia-cóp. Như vậy Cha trên trời sẽ nhìn nhận con như chính Giêsu con Người, Người sẽ chúc phúc cho con và ban cho con dự phần gia nghiệp Con Người.

Đức Nữ Đồng Trinh trở nên Mẹ ta lúc Chúa Giêsu đầu thai làm người. Người bắt đầu thực hành công khai thiên chức êm đềm ấy khi Người dâng con yêu dấu trong đền thờ. Lễ Dâng Con trong đền thờ là

một nghi lễ tượng trưng, có ý chỉ Anh Cả là Đấng Cứu Thế đã trở nên của Lễ Hy sinh dâng hẳn cho Đức Chúa Trời để giải phóng đoàn em.

Của Lễ Hy sinh ấy, chính Đức Mẹ hai tay mang tới đền thờ để hiến tế cho Thiên Chúa và Thiên Chúa chấp nhận lễ vật. Đức Mẹ có chuộc con về, chẳng qua cũng chỉ giữ được ít lâu thôi, Người biết rõ lắm. Mà giả sử Người không biết, thì lời tiên tri Simêon đã nhắc cho Người biết mẫu nhiệm sợ hãi ấy. Ông nói: "Con trẻ này sẽ làm có cho nhiều người trong dân Ích-ra-en vấp phạm và làm bia cho miệng người phản đối. Còn bà, một gươm sắc sẽ thấu qua lòng bà". Làm lễ dâng Con rồi, Đức Mẹ lại ẵm lấy Con vô giá vào lòng, nhưng Người biết rằng Con Giêsu không còn thuộc về Người nữa, sau này sẽ phải án chết, Người có gìn giữ dưỡng nuôi chẳng qua chỉ là nuôi dưỡng một con chiên đợi ngày sát tế.

Khi con gái vua Pharaon cứu được con trẻ Maisen khỏi chết đuối dưới giòng sông Nilô, nàng liền tìm một bà vú để nuôi cậu bé Do thái ấy. Bà mẹ Maisen liền đến trình diện để nhận nuôi, dầu biết rằng khi con khôn lớn sẽ phải dâng trả công chúa. Cứu được con thoát chết, bà mẹ kia vui mừng xiết bao, nhưng sự vui mừng ấy lại hòa lẫn với nỗi buồn man mác khi thấy con không thuộc về mình nữa, và mình phải trả cho triều đình vô đạo.

Mẹ cũng vậy, hỡi Mẹ Maria, Mẹ nhận Con yêu dấu của Mẹ ở tay ông già Simêon nhưng Con Trẻ ấy không còn hoàn toàn là của Mẹ nữa: Mẹ sẽ phải phó Con cho kẻ thù, kẻ vô đạo và chúng sẽ giết Con Mẹ. Thực ra với điều kiện ấy, Mẹ sẽ cứu sống được tất cả những con khác của Mẹ, nhưng đau đớn thay cho Mẹ vì phải mất người Con Cả, người con ưu tuyển ấy.

Nỗi khổ tâm này sẽ không bao giờ thôi xé lòng Đức Mẹ. Từ nay điều gì cũng sẽ nhắc cho Đức Mẹ nhớ rằng con Trẻ Giêsu kia không thuộc về Người nữa. Trí Người sẽ liên tưởng đến cảnh con bị nộp cho quân dữ, bị xỉ vả, bị khổ hình đến nỗi chết.

Đôi khi chính Chúa Giêsu cũng nhắc cho Đức Mẹ nhớ rằng Chúa không thuộc hẳn về Đức Mẹ nữa, như khi Chúa lạc Đức Mẹ và ở lại ba ngày trong đền thờ, và khi ở Nagiarét, những lúc mẹ con trò chuyện, thỉnh thoảng Chúa cũng dẫn câu chuyện về cái cảnh tượng đau đớn ấy, cảnh tượng hy sinh tử nạn cuối cùng sẽ đến.

Nhưng Chúa Giêsu cũng cho Đức Mẹ biết Chúa có chịu chết, bao người trần thế mới được cứu rồi, nên Đức Mẹ lại vui mừng vì các con cái khác của Người sẽ được hạnh phúc. Hết lo sợ, phiền não, lại hy vọng, vui mừng: trong bao năm trường, Đức Mẹ phải sống vật vờ giữa những tình cảm mâu thuẫn ấy.

Ôi, Người đã chịu chết biết bao đau khổ vì tôi trong suốt cuộc đời Người, thế mà tôi lại vô tình chẳng biết những đắng cay tôi đã gây nên cho Người. Đức Nữ Đồng Trinh đã chịu thai ta lúc Chúa Ngôi Hai nhập thể: Người mang ta trong lòng khi Người dâng Chúa Giêsu trong đền thờ và hằng dâng liên tiếp trong lòng Người cho tới ngày Chúa chịu nạn: sau cùng Người sinh hạ ta trong cơn đau đớn dưới chân Thánh Giá khi Chúa Giêsu tắt thở trước mặt Người.

Sách truyện các Vua kể lại truyện rất cảm động này: Nước Ích-ra-en mất mùa đã ba năm, dân tình thật khốn khổ. Vua Đavít cầu khẩn Thiên Chúa, được Thiên Chúa cho biết: nguyên nhân bởi tội Saolê và nhà Saolê đã giết oan nhà Gabaônít. Vua Đavít liền hỏi nhà Gabaônít được đền bù cách nào, nhà ấy đòi phải nộp cho họ bảy người trong dòng dõi Saolê để xử trên thập giá. Trong số bảy nạn nhân ấy có hai người con bà Rết-pha, vợ Saolê.

Bà mẹ đáng thương kia đã bằng lòng hiến mạng hai con với một lòng nhẫn nại phi thường. Khi hai con đã bị đóng vào thập giá dựng trên núi, bà liền mặc áo nhặm, đi đến pháp trường, giải áo tang ra trên tấm đá dưới chân thập giá, rồi can đảm ngồi đợi giờ chết của hai con. Và khi hai con đã tắt thở, lòng đau xắt lại, bà vẫn ngồi đó, canh giữ kéo muông dữ ăn thịt con.

Hỡi Mẹ Maria chí ái! Bà Rết-pha trong Cựu ước ấy chính là Mẹ. Theo mệnh lệnh của Thiên Chúa, người ta đến bắt con Mẹ để đền tội cho toàn dân người ta đem con Mẹ đi đóng đinh, mà Mẹ chẳng một lời kêu trách. Không những thế, khi Chúa Giêsu vác thập giá lên núi Gôn-gô-tha, Mẹ còn theo sau, áo nảo trong bộ tang phục. Chân Mẹ giẫm lên máu Chúa chảy xuống dọc đường.

Và khi người ta đóng đinh Chúa vào Thập giá, Mẹ đứng đó, nghe rõ những tiếng thở dài từ ngực Chúa phát ra, nhìn rõ những gân Chúa con lại dưới sức búa đập mạnh, chứng kiến cái thảm cảnh Chúa bị treo lơ lửng giữa trời với đất lòng đau như cắt, mắt không rời con, Mẹ đứng đó, lấy sự có mặt của Mẹ và cái uy thể của nỗi đau khổ mà bênh vực con trước những lời phỉ báng của bọn lang sói đóng đinh Chúa.

Rồi, giữa cái lúc bi thảm và long trọng ấy, trước khi tắt thở một vài phút, Chúa Cứu Thế đã tuyên bố lời mâu nhiệm: Hỡi Bà, đây là Con bà đoạn ngoảnh nhìn người tông đồ yêu dấu, Chúa nói tiếp: Đây là Mẹ em.

Trong giây phút quan trọng nhất này của đời Chúa cũng như của muôn đời, Chúa Giêsu không chỉ giải quyết riêng một vấn đề gia đình Chúa mà còn muốn làm một việc can hệ hơn nhiều, là giải quyết vấn đề cứu chuộc nhân loại. Những lời Chúa phán đây cũng như tất cả những lời Chúa giảng dạy trong suốt cuộc đời Chúa, đều có một ý nghĩa thiêng liêng, một ý nghĩa cứu thế. Đức Mẹ đã nên Mẹ Chúa Giêsu và Mẹ ta ngay từ lúc truyền tin. Người đã hiểu rõ đặc ân và thiên chức của Người là Mẹ loài người. Nhưng giờ đây là lúc hoàn tất công cuộc Cứu thế, Chúa Giêsu lại muốn, trước mặt các môn đệ, công khai phong cho Đức Mẹ tước phẩm làm Mẹ loài người, và Chúa đã làm việc ấy cách trịnh trọng, bi ai, như đối một lời di chúc.

Ngày ấy Chúa đã dùng miệng thiên thần mà đề nghị cùng Nữ Trinh bà muốn làm mẹ tôi chăng? Muốn vậy thì Bà hãy làm mẹ cả những người có tội là anh em tôi, sau này sẽ giết tôi trước mặt bà, và Nữ Trinh đã không ngần ngại trả lời: Tôi xin vâng "Fiat".

Giờ đây là màn chót tấn bi kịch đẫm máu, Chúa Giêsu muốn nói tiếp cùng Đức Nữ Đồng Trinh: Bởi vì bà đã không tiếc giữ con một bà để cứu chuộc kẻ có tội, thì này đây tôi giao phó hết thầy những kẻ ấy cho bà: họ là sở hữu của bà. Chính lúc này là lúc Đức Mẹ bắt đầu chấp hành quyền trực tiếp làm Mẹ loài người. Từ trước đến giờ, Người vẫn tập trung tình thương yêu ta trong Trái Tim Người Người âm thầm mang ta trong lòng từ mẫu Người, Người giấu kín mỗi tình bí nhiệm ấy, nhưng bây giờ là lúc Người đã sinh hạ ta cách thiết thực trong đời sống siêu nhiên, nên Người bắt đầu chu toàn nghĩa vụ êm dịu ấy cách công khai.



Chương 3

Đức Mẹ Đối Với Ta Trong Quá Khứ

Ta hãy đi sâu vào lòng Mẹ ta, không phải để xét xem Đức Mẹ đã đối xử với mọi người con cách chung như thế nào, nhưng để xem cách người đã đối xử riêng với bạn.

Trong bao nhiêu sinh linh Tạo Hóa đã dựng nên từ trước, và sẽ tạo ra sau này, chỉ có một số ít ỏi là tiếp thụ đích thực được sự sống Chúa Giêsu.

Vậy mà bạn cũng được ở trong số chọn lọc ấy, bạn được tái sinh trong phép Rửa Tội, được nên em Chúa Giêsu, con Đức Bà Maria. Tự đâu bạn được quý mến hơn bao người như vậy?

Ôi, đây là điều bạn phải chú ý suy nghĩ cách riêng, có thể mới hiểu được tâm lòng hải hà Đức Mẹ đối với bạn từ trước đến nay và hiện trong lúc này.

Tiên vãn bạn hãy nhớ lại nguyên tắc cốt yếu làm nền tảng cho lòng kính mến của bạn đối với Đức Nữ Đồng Trinh: Đức Mẹ sinh ra Chúa Kitô Cứu Thế là Anh Cả loài người, là đầu thân thể mẫu nhiệm mà bạn là tay chân vậy, nếu Chúa Giêsu sinh ra bởi Đức Mẹ thì tất cả những ai là phần thân thể Chúa Giêsu dĩ nhiên cũng bởi Đức Mẹ sinh ra.

Nhưng Chúa Giêsu có sinh ra, cũng nhờ sự ưng thuận của Đức Mẹ. Vậy không một tay chân nào của Chúa được sinh ra mà không nhờ sự ưng thuận ấy... Sở dĩ ta được nên em Chúa Giêsu và con Đức Bà Maria là vì tâm lòng hiền mẫu của Đức Mẹ đã ước muốn như thế, cầu xin như thế.

Ôi, chân lý ấy làm cho bạn thêm nặng tình ân ái đối với Đức Mẹ dường nào. Trong số ngàn vạn con cái Người cư mang trong lòng, bạn là một, và Đức Mẹ đã đặc biệt lưu tâm đến bạn, đã chọn bạn cách riêng, đã yêu mến bạn dường như bạn là một của Người.

Mối tương quan mẫu tử giữa Đức Mẹ với bạn không phải là một tương quan trừu tượng mơ hồ và đại khái vậy đâu. Nó rất cụ thể, rõ rệt và mật thiết đối với riêng bạn. Đức Mẹ không như một nữ hoàng, quả có nhân từ độ lượng với tất cả đình thần, khiến ai cũng ca tụng lòng hiền hậu phúc đức, nhưng nữ hoàng ấy không thể thân thiết với hết mọi người trong triều, và chẳng ai dám tùy ý tới lui.

Đức Mẹ của ta không thế. Người là Mẹ, với tất cả ý nghĩa thiết thực của tiếng ấy. Người yêu bạn thiết tha hơn lòng bạn mơ tưởng nhiều lắm.

Người mẹ thế gian đối với các con cái mình đều săn sóc và yêu mến tất cả không trừ ai, lại muốn cho con nào cũng quyền luyện mình, và bày tỏ cho mình niềm vui nổi khổ.

Nhưng tình yêu ấy chỉ là hình ảnh lu mờ của tình yêu Đức Mẹ. Thiên Chúa khi dựng nên người cha phần đời, không làm gì khác là sao qua lại chính tình yêu của Người cũng thế, khi dựng nên người mẹ, Thiên Chúa chỉ việc phát họa lại mấy nét sơ sài của tâm hồn Nữ Trinh Maria. Chính Đức Nữ Đồng Trinh là mẫu mực, người mẹ thế gian chỉ là bản mô phỏng vụng về.

Trước khi sinh ra ở trần thế, ta đã được sống trong Đức Mẹ. Từ lâu trước, Đức Mẹ đã vui mừng chờ đón ta, đã dọn sẵn cho ta cái nôi trong lòng Người. Vì ta, Người đã vui mừng khôn tả, và sầu vô biên.

Ôi, biết bao sinh mệnh, vì tai nạn rủi ro hay vì tội phạm cố tình của con người, đã phải chết trước khi mở mắt chào đời.

Nhưng bạn, Đức Mẹ Maria đã ân cần gìn giữ bạn. Người đã cho bạn có cha mẹ đạo hạnh, đã phòng ngừa bạn khỏi tai nạn rủi ro, đã săn sóc bạn từng li từng tí để bạn được phúc sinh ra và còn sinh ra trong nước Rửa Tội.

Ôi, lúc bạn chịu phép Bí tích ấy, Đức Mẹ thỏa lòng biết bao. Người sung sướng truyền phú cho bạn sự sống của Con Người, Người âu yếm ấp ủ bạn trong lòng Người, Người hân hạnh trình cùng Cha trên trời bạn là con yêu dấu của Người. Ôi, ta không thể tưởng tượng lòng Mẹ trên trời đã săn sóc ta đến bực nào.

Tiếp đến những năm đầu cuộc đời bạn, những năm trẻ dại thơ ngây, chưa biết dùng lý trí. Nhờ phép Rửa Tội, bạn đã được giữ trong mình một kho tàng rất châu báu mà bạn không biết. Đó là ơn thánh sung, chứa đựng mầm giống đời tu đức thánh thiện của bạn sau này.

Ôi, tuổi ban sơ này can hệ cho tương lai biết bao. Cuộc đời ta sau này hay dở, một phần cũng tùy cái cảnh vực ta sống, ngôn ngữ ta nghe, hành vi ta thấy trong những năm niên thiếu.

Bởi vậy người mẹ đạo đức rất chăm lo dạy con: con vừa bập bẹ nói, mẹ đã tập cho con kêu tên cực trọng Giêsu, Maria, dạy con mấy kinh cần, gây trong trí con những ý nghĩ lành, gieo trong lòng con những cảm tình tốt: tập cho con biết sợ điều đáng sợ, yêu điều đáng yêu, ghét nói dối, bất công và tự phụ. Những cảm tưởng ấy sẽ in chặt vào lòng trí non nớt của con và giông tố phũ phàng lắm mới phát nổi.

Hỡi bạn là con Đức Mẹ, bạn hãy bảo cho tôi hay, ai đã soi lòng mẹ dạy bạn đường đạo đức, ai đã sắp đặt hoàn cảnh để bạn dường như được "tính bản thiện" tự ngày đầu, ai đã xui khiết bạn gặp thầy hay bạn tốt để bạn khỏi hư thân?

Áy chính Chúa Giêsu, chính Thần linh Chí thánh Chúa, đã nhờ tay Đức Mẹ mà dẫn bạn tới Chúa. Phàm một loài thụ sinh nào được hưởng một ơn thiêng, một ân sung, hay một phương thế gì để tìm ơn phúc, cũng đều do Đức Mẹ bầu cử cho.

Vì thế, nếu bạn không biết Đức Mẹ đã cúi xuống săn sóc bạn lúc thơ dại này, thời gian vẫn chưa hiểu lòng Đức Mẹ yêu dấu bạn chừng nào.

Ôi, lòng Đức Mẹ thương con trẻ biết bao. Người chăm sóc chúng biết bao. Nào trông coi sức mạnh phân xác, nào tô điểm vẻ đẹp phần hồn.

Bạn hãy hồi tưởng lại những năm tháng ban đầu và bạn hãy sống lại trong trí nhớ khoảng thời gian êm đềm ấy. Một đấng từ bi đã bí mật coi sóc bạn, yêu mến bạn, sắp đặt hoàn cảnh bạn sống, cho bạn tránh khỏi những tai biến không ngờ, dọn linh hồn bạn, ngoan ngoãn đón lấy ơn thánh sung sau này, đào tạo thiên-tư của bạn, và sửa soạn các quan năng bạn tiếp nhận những cảm giác siêu nhiên đầu tiên.

Rồi đến thời kỳ quan trọng bạn có trí khôn, bắt đầu biết dùng lý trí để tự lái lấy cuộc sống siêu nhiên của bạn. Thật là giây phút long trọng, giây phút đáng lo âu: một vật thụ tạo sắp định đoạt lẽ sống của đời mình: vì Thiên Chúa hay vì Satan.

Ý chí bạn lúc ấy còn non nớt, tay lái chưa vững, mái chèo chưa quen, mà kẻ thù linh hồn đã gây cuộc phong ba hăm dọa. Nhưng bạn được quyền tự do định đoạt số phận mình. Mà quyền tự do đáng sợ ấy, là một quyền bất khả xâm phạm, hỏa ngục và thiên đàng đều không có quyền đoạt chiếm.

Hồi linh hồn yêu dấu, bạn thấy chẳng Đức Mẹ lo lắng đón chờ giây phút ấy? Đối với người mẹ thế gian, nếu là người mẹ đạo đức và khôn ngoan, thì những năm đầu khi con vừa có trí khôn là những năm bà phải bận tâm rất nhiều. Bà phải đi sát những biến chuyển của tính nết con, xem xét những thói ham mê của con. Thấy con lạc bước hư thân, bà đau lòng vô hạn, gắng tìm mọi phương thế để chinh phục lại con: nào cầu nguyện khuya sớm, nào dạy dỗ ngày đêm, nào phiền sầu khóc lóc, như Monica đã khóc Augustinô.

Bạn có thể nào tưởng tượng được là Mẹ trên trời của bạn đã quan tâm đến bạn biết bao trong khi đón đợi thời kỳ ấy và do xem ý chí tự do của bạn đã giữ thái độ nào trước những cám dỗ của hỏa ngục.

Có lẽ trong những năm tháng ấy bạn đã một vài phen sa ngã, thì Đức Mẹ đã để ý đến bạn ngay, người đã khóc tội bạn, đã khuyên dụ bạn, đã giục lòng bạn ăn năn, để xui thiên bạn gặp nghịch cảnh đau đớn để bạn hồi tâm thống hối.

Rồi đến cái ngày trọng vọng nhất của đời bạn, ngày bạn rước lễ lần đầu, ngày bạn gặp gỡ lần thứ nhất Chúa Giêsu Anh bạn.

Bạn đã cảm thấy một mối duyên huyền bí với Chúa Giêsu ẩn náu trong phép Thánh Thể, với vị Thượng Khách gọi bạn bằng em kia. Trong im lặng của hồn bạn, sau khi rước lễ, Thầy rất nhân lành kia đã giơ tay trước ôm ấp bạn, đã thắt mối giây đầu tiên liên kết bạn với Người, đã tặng bạn vật đầu tiên bảo đảm cho những ân huệ Người sẽ đổ xuống cho bạn sau này, của bão linh ấy là chính Thánh Thể Chúa.

Ôi, bà Mẹ chung khi sửa soạn cho hai con gặp nhau, đã cảm động và vui sướng trong lòng biết bao. Người chính là bà Rêbêca thiêng liêng đã dọn lòng bạn và đặt vào đó những tình tứ có thể làm đẹp lòng Chúa Giêsu.

Ân huệ đầu tiên này rất mãnh lực, đến nỗi dầu sau có bị lung lạc do đời tội lỗi, nó vẫn còn ảnh hưởng kín đáo và ưu thắng trong lòng người già cả.

Những cha mẹ có đạo mừng con rước lễ lần đầu rất hợp lý. Họ biết rằng giữa linh hồn con và Đấng tác tạo linh hồn ấy, lúc này, đang nảy nở một mối tình bí nhiệm khôn tả. Nhưng Đức Mẹ thì Người nhìn thấy trước, hết mọi hiệu quả mà cuộc gặp gỡ này sẽ gây nên trong cuộc đời con cái Người.

Có khi lúc ấy Người đã thấy trước rằng cái kỷ niệm mối tình đầu của Chúa Giêsu đối với bạn một ngày kia sẽ cản được bước đường truy? lạc của bạn, cũng có khi lúc ấy Người đã thắt chặt giải đông-tâm bí nhiệm giữa hai con của Người, là Chúa Giêsu và bạn, như ta thấy trong cuộc đời nhiều đáng thánh. Lúc ấy bạn không thể hiểu hết ý nghĩa của ân sủng đó, nhưng ân sủng đó đã là nguyên ủy mối tình chí thiết sẽ ràng buộc Chúa Giêsu và bạn sau này.

Bạn hãy nhớ rằng, ngày ấy, một lần nữa, bạn lại công nhiên chối bỏ ma quỷ cùng những sự dối trá nó bày đặt, và bạn đã phó thác mình trong tay Đức Mẹ, hay nói cách khác, bạn đã đặt Đức Mẹ vào giữa Chúa Giêsu và bạn, để làm tin cho lòng trung nghĩa của bạn với Chúa.

Chịu lễ lần đầu rồi, bạn bắt đầu sống những năm hiêm nghèo. Ai không sợ cái tuổi thiếu niên: ở tuổi ấy, giác quan thức dậy như hoa cỏ mùa xuân, tất cả những ngoại vật tốt, xấu đều như có sức mê hoặc trái tim và trí tưởng tượng.

Chàng thanh niên ham sống, hăng hái bước vào đường đời, chỉ thấy những hoa tươi phủ đầy mà không ngờ có rắn độc nấp dưới, đón chờ những bước họ qua. Sẵn bản tính tốt, lòng sạch trong và đại lượng, họ tưởng người đời ai cũng tốt lành, cũng xả kỷ vị tha. Than ôi, biết bao ảo tưởng đón chờ họ, biết bao đau khổ, biết bao lầm lỡ.

Ôi, lòng đáng linh mục ưu phiền bao nhiêu khi thấy những linh hồn trẻ trung tốt đẹp dường kia mà bị ma quỷ đột nhập, cám dỗ, làm mất ơn thánh sủng, mất đức khiết trinh, mất lòng trong trắng, và trở nên cái môi bị ôi của Satan.

Nếu các bà mẹ có thể theo dõi con mình từng bước trong những năm hoa mộng đầy nguy hiểm này, nếu các bà có thể đọc hết những cảm giác, như lũ đông hỗn loạn, xâm nhập vào tâm hồn và trí tưởng tượng non nớt mới mẻ của con mình, các bà sẽ phải run sợ, phải cầu nguyện, phải than van biết chừng nào.

Những điều mà mẹ thế gian không nhìn suốt được, Mẹ trên trời thấy rõ tất cả và bạn sẽ không bao giờ hiểu thấu những nỗi lo lắng bạn gây nên cho Người.

Suốt những năm ấy, Người đã dõi theo mọi hành vi của bạn, đã xem xét mọi tình cảm của bạn. Bạn gặp bước khó, thì Người giúp bạn có những ý tưởng lành để chống lại tội lỗi. Người gây cho bạn những nỗi lo sợ để bạn tránh xa vực thẳm. Người che mắt bạn cho bạn khỏi sa ngã đường tình. Trong nhiều dịp cheo leo, Người làm cho mắt bạn tối như mù, lòng bạn trở như đá, nhờ đó bạn bước qua đồng lửa mà không bị thiêu cháy.

Ngày nay bạn nhớ lại bước đường xưa, trải bao dịp cheo leo, qua bao cơn cám dỗ, mà bạn chưa đến nỗi hư mất, hẳn bạn ngạc nhiên. Giả như bây giờ, sau nhiều năm tu đức rồi, mà những cám dỗ xưa trở lại, có lẽ bạn cảm thấy không đủ sức chống trả.

Nhờ đâu bạn đã phòng ngừa hoặc tránh bớt được bao nhiêu lỗi phạm, nhờ đâu bạn đã dừng chân lại được trước vực thẳm trụy lạc không đường giải thoát? Phải chăng nhờ tác động mẫu nhiệm của ơn Thánh sủng, nhờ bàn tay lân tuất của Đức Mẹ quan phòng và cứu giúp?

Nhưng biết bao lần, bạn đã bung tai trước tiếng gọi của ơn thánh sủng, và bạn đã lao mình vào vòng tội lỗi. Thì những khi ấy, Đức Nữ Đồng Trinh, Mẹ bạn, tuy âu sầu phiền não nhưng vẫn một dạ hiền từ, mau mắn ban cho bạn ơn thông hối, ơn cầu nguyện, ơn dốc lòng chừa, sau cùng ơn thực lòng xưng tội.

Sa ngã rồi ăn năn, ăn năn rồi sa ngã, cái vòng buồn thảm ấy đã diễn ra biết bao nhiêu lần trong quãng đời niên thiếu của bạn? Đó là điều bí mật của bạn. Nhưng nếu bạn đã đi đường lâu năm, đã sa ngã nhiều lần, thì bạn đã làm có cho Mẹ trên trời phải đặt biệt lưu tâm đến bạn với một lòng xót thương vô hạn vậy.

Sau hết, đã đến lúc bạn trở lại hẳn cùng Chúa Giêsu. Ít là tôi hy vọng giờ ấy đã điếm cho bạn rồi.

Bạn đã trở về nhà Cha sau một thời khá lâu lạc loài du đãng ở đất ngoài, bạn đã trở lại làm con Cha sau một gian đoạn tình nguyện làm nô lệ cho quân thù của Cha. Đau khổ và nhục nhã đã mở mắt bạn, và đã đến dắt bạn về với Thầy chí ái.

Bạn hãy bảo tôi hay, ai đã thúc bách bạn mau bước chân lên đường về? Ai đã làm cho bạn cảm thấy ách bê tha tội lỗi là ô nhục? Ai đã gìn giữ trong lòng bạn cái mầm trông cậy Chúa Giêsu? Ai đã xin Cha cứu ở nhân từ với bạn, cứu tha thứ cho bạn? Ai đã hoãn lại cho bạn án phạt công thẳng đời đời?

Ôi, lạy Mẹ chí ái, chỉ khi về trời, người ta mới biết rõ số những kẻ đã bị án hỏa ngục mà Mẹ còn cứu chữa cho khỏi trước tòa công thẳng Chúa. Phải chăng con cũng ở trong số những kẻ may mắn ấy? Đến đời sau, con sẽ biết có phải án hỏa ngục của con đã tuyên rồi chăng, nhưng ngay bây giờ con biết chắc rằng tay nhân từ Mẹ đã ngăn tay công thẳng Chúa và Chúa đã nương bộ, đã hoãn nhật kỳ phạt tội con.

Tóm lại, Mẹ đã gìn giữ con khỏi rất nhiều phen sa ngã, chứ không thì cứ sức yếu đuối của con, cứ tính hợm mình của con, cứ các thói mê của con, con đã truy? lạc rất sâu rồi.

Giờ phút hối cải của mỗi người mỗi khác. Thánh Augustinô, thánh Camiliô, thánh nữ Magarita đã lạc xa Chúa một phần lớn đời mình rồi mới trở lại. Nhiều linh hồn tuy xa Chúa nhưng vẫn phảng phất nhớ ơn nghĩa Chúa, nên bước đường về không phải quyết liệt lắm. Nhiều linh hồn khác trong những năm lạc Chúa, vẫn bị lòng thương xót Chúa theo dõi nhưng lại cố tình chống cự, sau cùng mới ngã quy? trước một phép lạ của ơn thánh sùng.

Nhưng đầu cuộc hối cải của mỗi người xảy ra lúc nào và trong trường hợp nào đi nữa, vai chủ động bao giờ cũng là Đức Nữ Đồng Trinh Maria, Mẹ nhân lành ta trên trời. Không những giáo lý chung của Hội Thánh dạy ta như vậy, mà truyện các thánh và chính cuộc đời ta cũng chứng minh điều đó.

Lúc ta còn nhỏ hay khi niên thiếu, Đức Mẹ Đồng Trinh đã tập cho ta mộ mến một vài việc đạo đức, đã xui khiến lòng ta đôi khi cần phải chạy đến cùng Đức Mẹ, thấy vui thích khi đọc kinh Kính Mừng Maria.

Đến khi ta sa ngã vào đường tội, hay nguội lạnh khô khan, những cảm tình kia vẫn không mất hẳn trong lòng ta. Đây là sợi dây Đức Mẹ dùng mà ràng buộc con cái ngay khi lòng trí còn xa lạc Chúa. Đến ngày giờ thuận tiện, trong bầu khí ấm cúng dưới sự áp ủ của Mẹ hiền, cái mầm non nhỏ bé ấy sẽ mọc lên và nảy lộc sinh hoa.

Ôi, ta phải nhớ ơn Đức Mẹ biết bao. Trong đời ta, Người đã ấn định một giờ phút kia sẽ là giờ phút của Người, giờ phút Người hành động để mưu cuộc toàn thắng cho Chúa Giêsu trong linh hồn ta.

Ta đừng liều lĩnh tưởng rằng phần riêng ta đã không cần nhờ ơn chiến thắng ấy. Nếu trước đây ta vẫn giữ đạo hẳn hoi, ấy cũng là nhờ lòng nhân lành của Đức Mẹ giúp sức cho ta, mà ta vô tình không biết. Rồi khi ta phải quyết liệt lựa chọn giữa hai đường, một đường là Chúa Giêsu, là đời sống trọn lành, và một đường là thế gian, phù vân tội lỗi, Đức Mẹ đã phải giúp sức cho ta hơn nữa mà ta đã không biết.

Ta cũng đừng tưởng rằng giờ đây ta đã được lôi kéo về với Chúa rồi, đã đặt chân vững trên đường đạo đức rồi thì xong việc cho Đức Mẹ. Không, lúc nào Đức Mẹ cũng vẫn phải bênh vực ta cách riêng. Nếu Người rời ta lúc nào, ta lại rơi ngay vào cảnh hư đốn khốn nạn như trước. Lúc nào chúng ta cũng lệ thuộc vào ảnh hưởng tốt lành của Mẹ ta. Bây giờ và sau này ta vẫn là đứa con nhỏ Người áp ủ trong lòng Người, và Người có dưỡng nuôi thì ta mới sống.

Có khi Đức Mẹ thắt chặt mỗi giây thân ái giữa bạn với Chúa Giêsu bằng cách dẫn đưa bạn đến ơn kêu gọi vào dòng hay làm thày cả.

Bạn nên biết rằng nếu Đức Mẹ không làm như vậy, thì không phải là Người không thiết tha với bạn đâu. Chỉ vì Người có ý định khác về bạn đó.

Có khi Người muốn bạn sống ngoài thế gian để bên vực đạo nghĩa Chúa Kitô giữa thế gian, để xông tỏa hương thơm nhân đức của Thày trên thế giới trụy lạc này, như những khóm lan tâm thường mọc lách kẽ đá tỏa hương thơm ngát một vùng. Người muốn bạn sống cảnh gia đình để di truyền làm nẩy nở tinh thần Công giáo ở chốn gia đình, rồi biết đâu, trong hàng con cháu bạn sau này, bạn chẳng gây được nhiều linh hồn sẵn lòng hiến thân phụng sự Chúa cách riêng.

Còn như nếu Người đã gọi bạn và dẫn bạn vào nhà Người, đó là dấu chắc Người để ý và mến yêu bạn cách riêng.

Nếu bạn đã được Chúa gọi và bạn đã đi theo tiếng gọi ấy, bạn hãy lấy lòng yêu mến, biết ơn mà nhớ lại khởi thủy và những bước phát triển của ơn thiên triệu ấy.

Một giây phút kia, trong trí bạn bỗng nổi lên một ý nghĩ sáng sủa: tôi sẽ làm thày cả... rồi lòng bạn xúc động khác thường. Tiếng Chúa Giêsu êm ái quá, thấu suốt lòng bạn: Con hãy theo Cha, con hãy nên con ưu tuyển của Cha, đời con sẽ sống bên Cha.

Cùng lúc ấy, bạn cảm thấy một chí quyết định và một lòng mạnh mẽ khác thường. Bạn đã có can đảm bỏ tan xiềng xích thế gian, vĩnh biệt gia đình thân yêu, rồi giam mình trong nhà Chúa.

Bạn hãy nhớ lại, khi ấy, bạn cầu nguyện Đức Mẹ sốt sáng đường nào, để xin Người giúp bạn thực hành ý định tốt đẹp kia, và lúc ấy lòng bạn qui hướng về Đức Mẹ cách êm ái biết bao.

Ôi, Người đã cầm lấy tay bạn đã thân hành dẫn bạn đến trước ảnh tượng Người để bạn dâng mình theo ơn kêu gọi: Người đã dọn lòng bà con thân thuộc của bạn để họ khỏi can ngăn bạn làm theo ý muốn của Người.

Rồi lại còn biết bao ảnh hưởng kín nhiệm biết bao mưu lược khôn ngoan Người đã phải làm cho bạn, để bạn bền chí theo đời quyết định anh hùng ấy.

Trên đây tôi chỉ có thể kể một con đường của ơn thiên triệu. Mẹ nhân lành của linh hồn ta còn có trăm nghìn đường lối khác để dẫn đưa ta đến Chúa Giêsu. Lịch sử ơn kêu gọi của mỗi linh hồn mỗi khác, nhưng tất cả đều có một điểm chung như nhau, ấy là ảnh hưởng dịu dàng và quyết liệt của Đức Mẹ Đồng Trinh.

Giờ đây bạn được yêu mến Chúa Giêsu, bạn phụng sự Chúa nơi cung thánh bạn đã trở nên một căn cứ phân phát ơn thánh sủng cho những đàn con khác của Đức Mẹ bạn đang gắng sức lớn lên trong Chúa Giêsu, nhưng bạn nên nhớ rằng: chính ở trong lòng Mẹ thiêng của bạn, chính nhờ ảnh hưởng liên tiếp không ngừng của Người, mà bạn được sống và lớn lên trong đời sống siêu nhiên ấy.



Chương 4

Đức Mẹ Đối Với Ta Lúc Hiện Tại

Ngoài thế gian hay trong viện tu, giờ đây bạn đã quyết tâm sống với Chúa Giêsu rồi, vậy bạn hãy xét xem Mẹ Chí Thánh đối với bạn như thế nào?

Mục đích duy nhất của đời sống là làm nảy nở cái mầm kính mến Chúa, đã được đổ xuống lòng bạn từ lúc Rửa tội, tức là nuôi dưỡng Chúa Giêsu trong bạn, làm cho Chúa lớn lên tới tuổi hoàn toàn của Người.

Lòng kính mến Chúa, sự giữ ơn nghĩa cùng Chúa, sự sống của Chúa Giêsu, sự sống siêu nhiên, tất cả những cách nói ấy đều có một ý nghĩa như nhau. Chúa Ba Ngôi đã muốn cảm thông bản tính Thiên Chúa, sự sống cực kỳ hạnh phúc của Người cho loài thụ tạo. Người phú thác sự sống ấy cách dư dật dồi dào cho Chúa Giêsu, rồi Chúa Giêsu lại cảm thông sự sống ấy cho ta dưới hình thức ơn thánh sủng. Linh hồn nào càng tiếp thụ được sự sống ấy của Chúa Giêsu thời càng hoàn thiện. Như vậy, Chúa Giêsu Kitô lại sinh ra lần nữa trong lòng ta, hay nói cho đúng hơn, người vẫn tiếp tục sinh hóa, bởi vì sự sống của người chưa hết.

Thánh Phaolô nói rằng đức kính mến Chúa được đổ xuống dồi dào trong lòng ta là do Đức Chúa Thánh Thần khi xuống cùng ta. Đức Chúa Thánh Thần là ai? Chính là Thần Trí của Chúa Giêsu, Chúa Giêsu Kitô theo về tính Đức Chúa Trời là nguyên nhân chính sinh ra ơn thánh sủng, mà theo về tính loài người, thời Người lại là nguyên dụng khí chính hay là dụng cụ trước nhất chuyển ơn ấy xuống cho ta. Chúa Giêsu lại lập ra các phép Bí tích, các phép Bí tích đó là dụng cụ phụ để thông ơn thánh sủng cho ta.

Nhưng do một sự sắp đặt nhiệm mầu của Đấng Quan Phòng, Chúa Giêsu Kitô không thông một ơn siêu nhiên nào cho ai mà không có sự ưng thuận, sự môi giới của Đức Nữ Đồng Trinh.

Vẫn hay rằng Đức Chúa Trời là nguồn mạch mọi ơn lành về đàng tự nhiên cũng như về đàng siêu nhiên. Nhưng Người lại muốn dùng tay loài thụ tạo để ban ơn lành của Người cho loài thụ tạo. Người đã dựng nên người mẹ thế gian và phú bẩm cho tính nhân từ hiền hậu, chỉ vì thế. Nguồn mạch trên hết đã phát sinh ra lòng từ mẫu ấy là chính Thiên Chúa, nhưng Người đã đổ chính tình âu yếm của Người vào tâm hồn của một loài thụ tạo, tâm hồn ấy nên như bể chứa tình yêu để các vật thụ tạo khác đến mức lấy.

Việc Người làm nơi Đức Mẹ cũng thế. Người đã làm cho lòng của Đấng Thụ tạo cao trọng này nên bể chứa đựng mọi ơn phúc để phân phát cho loài người. Người lại ủy thác cho Đấng Thụ tạo ấy cả việc phân phát nữa.

Vẫn hay rằng mọi ơn đều bởi Chúa Giêsu Kitô, nhưng nếu không có sự ưng thuận, lòng ước muốn và lời cầu xin của Đức Nữ Đồng Trinh, thì không một ơn nào tự Trái Tim Chí Thánh Chúa có thể chuyển xuống cho linh hồn giáo hữu được.

Xưa kia vì Đức Mẹ ưng thuận, Chúa Giêsu mới sinh xuống thế gian ngày nay nếu không có sự ưng thuận ấy, Chúa Giêsu cũng không sinh lại trong một linh hồn nào.

Một khi ta đã được hưởng cái nguyên lý "chung của mọi ơn phúc (tức là việc Chúa xuống thế làm người) bởi tay Đức Mẹ rồi, thời đích thị rằng phải có Đức Mẹ môi giới bầu cử, ta mới được hưởng

những thể thức áp dụng nguyên lý ấy trong mọi hoàn cảnh của đời sống công giáo. Đức Mẹ là Mẹ từ bi đã từng cộng tác vào việc cứu chuộc ta trong mầu nhiệm Nhập Thể, thì Người cũng vẫn còn cộng tác vào việc ấy mãi trong mọi hành vi phụ thuộc mầu nhiệm ấy". Phạm vi Đức Chúa Trời sắp đặt tất nhiên là hoàn toàn mọi nhẽ, thích hợp chung cho mọi người lại riêng cho từng người, bao hàm được cả toàn thể lẫn chi tiết việc nào cũng có nguyên nhân và hiệu quả, có nguyên tắc lại có ứng dụng.

Khi Thiên Chúa có ý định đặt tất cả chương trình Giáng sinh và Cứu thế tùy thuộc ý muốn một loài thụ tạo phạm hèn, tức Người cũng muốn cho sự thực hiện của công cuộc cứu thế nơi mỗi người cũng phải tùy thuộc ý muốn kia.

Đến đây ta lại nên để ý một điều mầu nhiệm này nữa. Nếu Thiên Chúa đã muốn đặt chương trình Giáng sinh và Cứu thế tùy ở sự đồng ý ưng thuận của Mẹ Người, Người cũng muốn cho sự tùy thuộc ấy không phải chỉ là một hình thức, mà phải là một điều thiết thực.

Khi Người đã cảm thông cho một người mẹ thế gian có tình yêu mến và lòng nhân từ của Người, thì người mẹ ấy có thể cho con cái được hưởng lòng yêu đương của mình nhiều ít tùy nghi hoặc cũng có thể đóng cửa lòng lại, không san sẻ cho ai tình yêu đương mình được tích góp trong lòng. Như vậy con cái vì lỗi mẹ mà không được hưởng lạc thú Chúa dành cho.

Trái lại, nếu người mẹ hiểu nhiệm vụ mình và khôn ngoan làm tăng triển tình yêu mến và lòng tận tụy? Chúa đã phú bẩm cho, thời con cái càng được hưởng tấm lòng dịu hiền của mình nhiều hơn.

Thiên Chúa sắp đặt việc đời là thế, Người dùng những nguyên nhân phụ để ban ơn cho người ta, đó là điều hiển nhiên thiết thực, chứ không phải là hình bóng tượng trưng thôi và những kẻ nào được ân hạnh Chúa chọn để phân phát những ơn lành của Người, vẫn có thể dùng chí tự do mà san sẻ ơn lành ấy cho đồng loại hay làm cho họ thiếu hụt phần Chúa đã dành cho họ.

Khi Đấng Nữ Đồng Trinh được đặt làm Mẹ ta, nghĩa là làm Đấng Môi giới mọi ơn lành cho loài người, thời Đức Chúa Trời đã giao để mặc quyền tự do Đức Mẹ phân phát những ơn cứu giúp Chúa dành cho ta. Người không bắt ép Đức Mẹ, cũng như không bắt ép người mẹ thế gian san sẻ tình yêu Người đã phú bẩm cho.

Vẫn hay rằng Thiên Chúa đã ban cho Đức Mẹ một tấm lòng từ mẫu có thể bao dung được tất cả đoàn con, nhưng Người không trói buộc hành vi của Đức Mẹ.? Người để cho Đức Mẹ có sáng kiến riêng, có quyền tự do săn sóc, trù mến con này hay con khác hơn.

Và tâm hồn Đức Mẹ Chúa Trời cũng là một tâm hồn loài người, một tâm hồn loài người trọn lành nhất như tâm hồn Chúa Giêsu, Người cũng cảm, cũng thương, cũng đủ thất tình: cũng nhân tâm ấy há thiên lý nào.

Vì thế, Đức Mẹ không thể cảm lòng cảm xúc trước cử chỉ yêu đương, lời cầu tha thiết, giọt lệ chân thành của các con người. Sự đau khổ con gọi lòng trắc ẩn Mẹ. Nết đơn sơ, tính khiêm nhường của con lôi kéo lòng Mẹ.

Thiên Chúa hằng để cho Đức Mẹ tự ý làm việc. Đức Mẹ làm gì hay yêu mến ai, Người không phản đối Người sẽ nhân từ với những kẻ được Đức Mẹ yêu mến và bầu cho Người sẽ yêu thương riêng những kẻ làm con thảo hiền của Đức Mẹ.

Vậy thì bạn là cái quả kết thành bởi hai môi tình hiệp lại. Đức Chúa Trời yêu bạn. Người lại đặt môi tình yêu ấy vào trái tim Mẹ chí thánh nhờ sự kết hiệp của hai trái tim ấy mà bạn đã được tiếp thụ sự sống siêu nhiên trong ơn thánh sùng.

Nhưng bởi vì sự sống thiêng liêng ấy đã phải nhờ công việc Đức Chúa Thánh Thần và sự hiệp công tình nguyện của Trinh Nữ Maria mới bắt đầu ăn rễ trong linh hồn bạn, cho nên nếu bạn muốn gìn giữ và phát triển sự sống thiêng liêng, bạn cũng phải nhờ đến cả hai nguồn sống ấy.

Vậy thì ta được Đức Mẹ cưu mang ta, trong lòng từ mẫu Người. Chính trong linh hồn đầy ơn phúc của Đức Mẹ mà ta được Chúa Thánh Thần ban cho sự sống siêu nhiên và sức mạnh để lớn lên trong đời thiêng liêng.

Thánh Anphongsô nói, *"Đức Mẹ đã cưu mang Chúa Giêsu trong lòng dạ Người thế nào, Người cũng cưu mang ta trong trái tim Người như vậy."*

Về phần xác, các bào thai nằm trong lòng mẹ, sống bằng sức mẹ thế nào, thì trong đời sống thiêng liêng bạn cũng được nương náu trong linh hồn yêu đương của Đức Mẹ như vậy. Trong sự sống siêu nhiên, bạn cũng như cái bào thai yếu đuối, tự mình không thể cử động, không thể có của ăn, không thể có khí trời hô hấp, tóm lại bạn không thể ước muốn hay suy tưởng điều gì về đường siêu nhiên mà không phải nhờ Đức Mẹ. Bởi vì *"Mọi ơn trên trời ban xuống đều qua tay Đức Mẹ phân phát. Đức Mẹ muốn phân phát cho ai, khi nào, cách nào tùy ý Người."* Đó là lời Thánh Bênadinhô.

Người mẹ thế gian vắt sữa ở chính thể chất mình để nuôi con thế nào, thì Đức Mẹ Chúa Trời cũng rút của ăn ở chính tính chất siêu nhiên của Người, nghĩa là ở tình ái vô biên Chúa Giêsu đã phú thác cho Người, để gìn giữ sự sống Chúa Giêsu trong lòng ta như vậy.

Và Người càng được thông Chúa Giêsu cho các linh hồn bao nhiêu, Người càng vui sướng bấy nhiêu vì như vậy là Người càng thực hiện được cái thiên chức làm Mẹ.

Như vậy ta thấy Đức Mẹ dồi dào cả hai sản lực: một sản lực bởi bản thể Người và một sản lực bởi tình ái Người.

Người đã sinh ra Chúa Giêsu về phần xác bởi bản tính nhân loại của Người do phép Đức Chúa Thánh Thần, Người sinh ra chúng ta về phần thiêng liêng bởi lòng thương yêu của Người và cũng do phép Đức Chúa Thánh Thần nữa.

Thánh Augustinô nói, "Đức Bà Maria là Mẹ thật ta về đường thiêng liêng, bởi vì **do lòng thương yêu ta**, Người đã cộng tác vào việc sinh sản các giáo hữu trong Hội Thánh. Về thể xác, Người là Mẹ thật vị Thủ lĩnh mà ta là chân tay: *Plane mater membrorum est fideles in Ecclesia noscantur qui illius capitis membra sunt corpore vero mater ipsius capitis*"

Cha Ventura giải thích, "Vị đại tiên sĩ này công nhận Đức Mẹ được hai lần nên mẹ, mẹ về thể xác và mẹ vì lòng yêu. Bởi xác thịt rất thanh sạch Người. Người là Mẹ Chúa Giêsu, Thủ lĩnh ta bởi lòng thương yêu hải hà Người, Người lại là Mẹ những người kết hiệp với Chúa Giêsu như thân thể. Trái tim Đức Mẹ cũng có sản lực như lòng dạ Người được sản lực cách lạ: khí huyết Đức Mẹ đã sinh ra Chúa Giêsu, thì tình ái Người đã hiệp lực sinh ra con cái cho Hội Thánh"

Người chịu thai Đức Chúa Giêsu trong lòng vẹn sạch Người, Người chịu thai ta trong linh hồn đầy tình thương yêu của Người. Nhưng trước khi chịu thai Chúa Giêsu trong thân thể, Người đã chịu thai Chúa Giêsu trong linh hồn, như lời thánh Augustinô nói. Và trong linh hồn ấy, Người vẫn còn tiếp tục chịu thai Chúa Giêsu mỗi khi Chúa muốn lại sinh ra trong lòng các giáo hữu là em Chúa Người vẫn còn làm cho Chúa lớn lên tới tuổi đầy đủ của Chúa.

Thế là cả hai sản lực của Đức Mẹ tương phù tương trợ nhau vậy. Khi Chúa Giêsu Cứu thế là đầu Hội Thánh ở trong lòng Đức Mẹ, Đức Mẹ hiểu rằng có ta ở đây với Chúa nữa, vì chân tay hằng liền với đầu. Mà khi bởi tình thương yêu, Người mang thai ta trong lòng Người, Người biết rằng Chúa Giêsu cũng ở đây với ta, và mang thai ta, ấy là sinh ra chính Chúa Giêsu yêu dấu và làm cho Chúa lớn lên trong ta vậy.

Không những Đức Bà Maria thông cho ta mọi ơn cứu giúp, không những Người lấy sẵn các ơn phúc ấy ở chính ngay bản thể thiêng liêng của Người, mà Người lại còn cẩn thận lựa chọn thêm bớt thức ăn cho hợp với nhu cầu của các con, như người mẹ hiền khôn ngoan chu đáo vậy.

Đến đây bạn hãy nghĩ xem Đức Mẹ đã ân cần lo lắng biết bao khi bạn cần đến những ơn cứu giúp của Người. Người phải lựa chọn, nhào nặn, chế biến các ơn cho hợp sức, vừa ý bạn.

Bạn hãy lượng xem Đức Mẹ đã phải khéo léo lựa chiều thế nào để vừa không cưỡng bách quyền của bạn tự do điều khiển đời bạn lại vừa dốc dục vào lòng bạn sửa thiêng ơn thánh.

Người mẹ thế gian khi nuôi một con trẻ ốm đau không chịu bú sữa, phải nhân từ khéo léo bao nhiêu mới lừa được cái khó tính của nó và đồ của ăn cho nó.

Mẹ trên trời của ta cũng làm như thế. Người lựa từng dip, lợi dụng từng hoàn cảnh để đổ xuống từng giọt thánh sủng, từng lời nhủ bảo, từng niềm xúc động ăn năn trong linh hồn đưa con khó nết hoặc đau ốm.

Và khi đưa con ấy muốn đi chỗ khác tìm sự vui thỏa cho lòng tà của nó, Đức Mẹ liền gieo rắc sự cay đắng vào tất cả những gì không phải là Chúa. Người đào một lỗ hồng lớn trong lòng nó, Người khơi sự buồn phiền trong lòng nó và gọi cho nó khát vọng một hạnh phúc to lớn hơn, trong sạch hơn, cho đến khi nào nó nhọc mệt đói khát mà phải trở về lòng mẹ.

Ôi, việc gây dựng đời sống thiêng liêng cho con cái khó khăn là bao, và Mẹ ta trên trời phải nhẫn nại biết mấy.

Có lần chúng ta muốn tự túc gây dựng lấy đời sống thiêng liêng ta, tự ý chọn đường cho ta và tự lực đời tiến tới. Ta đã quá táo bạo nhắm mắt trước những nỗi nguy hiểm dọc đường, những vực thẳm hai bên, những kẻ thù rình chờ bước ta qua.

Chúa Giêsu đã ban cho ta Mẹ Người để coi sóc ta. Người đã giao cho Đức Mẹ của Người quý nhất trên thế gian này là linh hồn ta cùng với sự tiến triển và sự thánh thiện của nó. Mẹ nhân lành kia đã biết ta phải nên giống Chúa Giêsu như thế nào, đã rõ những hoa nhân đức nào Chúa Giêsu muốn thấy nở trong vườn linh hồn ta.

Vậy ta hãy để mặc lòng từ mẫu ân cần và khôn khéo của Đức Mẹ liệu mọi cách thế cho Chúa Giêsu sống trong ta.



Chương 5

Linh Hồn Ta Phải Liên Kết Với Đức Mẹ Như Thế Nào?

Những sợi dây bí nhiệm, chặt chẽ lạ thường, nối chặt đời con với đời mẹ khiến cho hai đời sống nên dường như một. Thường tình thế gian như vậy, mà về đường siêu nhiên cũng thế. Linh hồn chẳng được hưởng một sinh lực siêu nhiên nào mà chẳng bởi tiếp xúc với Mẹ trên trời.

Bởi nhân đức tin, ta hiểu biết được mối liên hệ ấy. Ta đã tiếp thụ được sự sống siêu nhiên một lần khi chịu phép Rửa Tội, chưa thể lấy làm đủ, ta hằng phải sống đời sống thiêng liêng ấy mọi giây phút mới được.

Trong phạm vi tự nhiên, các vật thụ tạo lệ thuộc Đấng Tạo Hóa cách trọn vẹn và không lúc nào ngừng, đến nỗi sự tồn tại của vũ trụ cũng có thể gọi được là một cuộc tạo dựng liên tiếp.

Trong phạm vi siêu nhiên, sự lệ thuộc của linh hồn lại còn tuyệt đối hơn nữa. Linh hồn lệ thuộc ai? Lệ thuộc Đức Chúa Thánh Thần và Đức Nữ Đồng Trinh Maria là Đấng đã được kếp hiệp với Người như bạn trăm năm. Đức Mẹ là mẹ linh hồn mà linh hồn rời mẹ là linh hồn hết sống.

Đàng khác, linh hồn có thể tùy ý mình thắt chặt lại mối giây liên kết với Mẹ mình, mỗi giây càng chặt, linh hồn càng có thể được hưởng nhiều ơn. Linh hồn càng áp môi vào lòng Mẹ, thì sữa ơn thiêng ở lòng Mẹ lại càng chảy nhiều vào lòng con.

Bạn có sẵn một phương thế dễ dàng như vậy để mau trở nên một vị thánh lớn, bạn coi thường được ư? Bạn chỉ cần gắn bó chắc chẽ với Nữ Trinh Maria bằng sự cầu nguyện liên tiếp, bằng lòng ước muốn Chúa Giêsu sống trong bạn, ước muốn không lúc nào ngơi.

Bạn hãy nhìn cây nhỏ kia, nó ham mọc rễ sâu mãi vào trong lòng đất. Là thân thảo mộc yếu hèn, nó được Chúa phú cho dường như một thiên năng kín đáo biết mọc rễ và cái lớp đất có nhiều chất nuôi sống nó hơn.

Gương cho bạn đó: bạn hãy làm cho những tình cảm của bạn, những khát vọng ước muốn của bạn ăn rễ sâu vào lòng Đức Mẹ, và bạn hãy hút lấy thật nhiều chất sống siêu nhiên chứa đựng trong đó.

Bạn hãy xem cây nọ càng lớn lên, càng mọc nhiều rễ và ăn sâu xuống đất, bởi vì nó càng cần phải có đất để sống. Vậy thì bạn càng lớn lên trong đời thiêng liêng, bạn càng cần phải liên kết với Đức Bà Maria, nắm chặt lấy Người bằng muôn nghìn tay là ơn cầu nguyện.

Nhưng sự cầu nguyện ấy, sự kêu van không ngừng ấy, phải rất là khiêm nhường. Bạn hãy lấy lòng đơn thật mà nhận cái cảnh khó hèn của bạn, cái phận lệ thuộc của bạn đối với Đức Mẹ về mọi phương diện.

Bạn hãy trở lại làm đứa trẻ khiêm nhường nhỏ bé, không kiêu kỳ, không tự tin ở đức hạnh công lao mình, rồi bạn sẽ nên như cây thiên lý nọ, tự mình không đỡ nổi mình, thế mà leo cao vút tới ngọn những cây cao lớn nhất. Bạn cũng vậy, dựa vào Đức Mẹ, bạn sẽ được lên cao tới Đức Mẹ, và bạn sẽ có cái cảm giác êm dịu rất yên ủi lòng, là Đức Mẹ nâng đỡ bạn.

Giá như bạn tự mình mạnh sức và giàu có, bạn chả cần có Mẹ làm gì nhưng đây bạn nghèo nàn, yếu đuối và bé nhỏ lắm. Vậy bạn rất có quyền hưởng lòng từ bi đại độ của Đức Mẹ.

Lời cầu nguyện của bạn lại phải đượm lòng tin tưởng. Là con trẻ nhỏ, nằm trong lòng một bà Mẹ tốt nhất trong các bà mẹ, bạn còn sợ chi? Nhiệm vụ của Người là ở nhân từ với bạn, là yêu mến bạn, săn sóc bạn, là thông cho bạn sự sống Chúa Giêsu, bao nhiêu ân đức Người đã được chính là để thông ban cho các con cái.

Nhiệm vụ làm Mẹ của Người, là sinh Chúa Giêsu trong các linh hồn. Người càng làm được việc ấy, thì sự vui sướng, cuộc hạnh phúc đời đời của Người càng tăng lên. Bạn hãy xin luôn, hãy cầu nguyện không ngơi, và hãy vững tin rằng ơn gì cũng được cả, như vậy là bạn làm cho Trái Tim từ mẫu Người vui mừng khôn tả đó.

Người đã nhận làm cái máng thông ơn lành Đức Chúa Trời cho loài người. Người hiểu rằng sở dĩ có Người là để chuyển các ơn Đức Chúa Trời cho thế gian.

Bạn hãy làm vui lòng Đức Mẹ mà tin tưởng rằng bạn sẽ được mọi ơn lành bởi tay Người. Hãy để cho Người yêu bạn bao nhiêu tùy ý Người muốn, tùy sức một người Mẹ Thiên Chúa có thể yêu, đừng hạn chế lòng tin của bạn đối với Đức Mẹ.

Bạn hãy để cho Đức Mẹ được ân cần mừng rỡ ấm lòng bạn trong tay Người, nuôi bạn bằng sữa Người, lựa chọn cho bạn điều gì bạn cần đến: ơn yên ủi hay sự phiền não, thành công hay thất bại, sức khỏe hay bệnh tật, an nhàn hay vất vả, sống hay chết. Người thật có quyền tự ý định đoạt những điều gì thích hợp nhất cho đời sống siêu nhiên của bạn, bạn không cần phải so bì hơn kém.

Sau hết, lời cầu nguyện của bạn phải là một hành vi tự tình thảo mến. Người là Mẹ bạn. Bạn có thể yêu Người bao nhiêu cho vừa ý muốn cũng được, không sợ thái quá, bởi vì yêu Đức Mẹ ấy chính là yêu Chúa Giêsu là Đấng thật vô biên, bạn yêu mến bao nhiêu cũng không hết. Lúc nào bạn cũng có thể tự nhủ rằng bạn yêu Đức Mẹ bao nhiêu cũng chưa bằng Đức Mẹ yêu bạn, chưa xứng trong muôn một với bản phận thảo mến, nhớ ơn bạn mắc đối với Đức Mẹ.

Ôi, Mẹ nhân lành, con muốn luôn luôn yêu mến Mẹ và hằng phút cầu nguyện Mẹ. Con vui mừng biết bao vì biết rằng con sống trong lòng Mẹ và Mẹ hằng luôn luôn thông sự sống Chúa Giêsu cho con. Khi Đức Nữ Đồng Trinh đã làm cho một linh hồn nào hiểu rằng mình phải gắn bó với Người bằng lời cầu nguyện liên tiếp như thế nào, tức là linh hồn ấy đã nắm được một bảo đảm chắc chắn nhất để nên thánh.

Thực vậy, tất cả những dấu hiệu khác đều có thể không chắc. Nếu có kẻ làm được phép lạ không được ơn biết luôn luôn chạy đến với Đức Bà Maria, thì tôi không có thể chắc họ sẽ được bền đỗ đến cùng. Nếu có kẻ đã đi đàng nhân đức lâu năm rồi, mà không liên kết mật thiết với Đức Bà Maria như con trẻ

gắn bó với mẹ mình, thì tôi không tin mấy may họ sẽ vững chân trên đường ấy. Một chút kiêu ngạo có thể kín đáo lọt vào lòng họ và phá hoại đời nhân đức họ cách sống đạo hạnh, nhiệm nhặt sau cùng có thể làm nản chí họ và họ có thể bỏ hẳn đường nhân đức.

Những tính sa ngã như thế, than ôi, trong lịch sử không thiếu. Nếu có kẻ nào đã từng hiến cả cuộc đời để phụng sự Chúa và đã từng lôi kéo về cùng Chúa hàng đoàn lũ kẻ tội lỗi mà dấn cây vào công nghiệp riêng mình để vững lòng đi đàng nhân đức, thì thật là họ táo bạo quá. Thánh Augustinô nói, "Ai kẻ công mình qua chỉ là kẻ ơn Chúa đã ban cho mình mà thôi". Thế nên ta không thể cậy công mình mà vững lòng giữ đạo được.

Thánh Anphongsô là đáng lúc nào cũng cố lo lắng giữ ơn bền đỗ, đã phân tích xem mình có dấu nào để bằng cứ vào đấy mà bền lòng đến cùng, thì người thấy rằng dấu nào cũng có điều kiện thiếu thốn, không đủ tin, và người kết luận rằng chỉ có một bảo đảm duy nhất cho ơn bền đỗ: sự cầu nguyện liên tiếp. Rồi, người lại băn khoăn và tự đặt câu hỏi: tôi sẽ cầu nguyện đến cùng được chăng? Liệu có ngày tôi sẽ sao nhãng hay bỏ rơi sự cầu nguyện chăng? Trước mỗi lo ngại mới này người lại chạy vào lòng Đức Mẹ và nói cùng Đức Mẹ, "Lạy Mẹ thân yêu, hãy cứu lấy con, hãy cho con được nhớ đến và có lòng muốn cầu nguyện cùng Mẹ luôn: con biết rằng Mẹ nhân lành đến nỗi giả như vì lỗi con mà con bỏ việc cầu nguyện cùng Mẹ, Mẹ vẫn còn thúc bách con làm việc đó để khỏi thấy con hư mất".

Hãy luôn luôn chạy đến cùng Đức Mẹ: đó là câu tóm tắt tất cả khoa thần học của vị Tiến sĩ Hội thánh hiển danh ấy, đây là trung tâm điểm học thuyết tu đức của người vậy.

Khi người đến tuổi già, không còn đủ trí nhớ để nhớ mình đã lần hạt đọc kinh chưa, người vẫn hỏi thầy dòng coi bệnh. Một hôm thầy ấy nói với người: "Bao nhiêu tràng hạt cha đã đọc dư ra hôm nay, con xin cha nhường tất cả cho con". Đáng thánh liền tỏ vẻ mặt nghiêm trang và nói, "Thầy đừng đùa, thầy không biết rằng phần rồi đời đời của tôi là nhờ ở tràng hạt Mân Côi ư?"

Đó, một sự thật tỏ rõ ban ngày: nếu ta luôn chạy đến cùng Đức Mẹ, thì quyết chắc thế nào ta cũng rồi linh hồn và nên thánh.

Ôi, chớ gì tôi được biết cầu nguyện cùng Đức Mẹ luôn mọi lúc. Lạy Mẹ, xin hãy đích thân dạy cho con biết cầu nguyện cùng Mẹ không lúc nào ngừng, biết luôn luôn liên kết với Mẹ như con trẻ nhỏ liên kết với mẹ mình vậy.

Cách cầu nguyện thì mỗi lúc có thể mỗi khác, tùy theo hoàn cảnh, thành ra sự cầu nguyện có thể liên tiếp không khi ngừng.

Ngay từ sáng sớm, lòng bạn đã phải tỉnh thức mà dâng cho Đức Mẹ giờ khắc tươi đẹp lúc bình minh, cùng tất cả những công việc sẽ làm trong ngày hôm ấy. Bạn hãy nói cùng Đức Mẹ: "Lạy Đức Bà Maria, lạy Mẹ nhân thay, con xin dâng mình con cho Đức Mẹ và cho được làm chứng con hết lòng làm con Đức Mẹ, thì ngày hôm nay con xin dâng con mắt, lỗ tai, miệng lưỡi, trái tim cùng trót cả mình con cho Đức Mẹ. Lạy Đức Bà Maria, lạy Mẹ khoan thay, này con thuộc về Đức Mẹ, thì xin Đức Mẹ gìn giữ con như của riêng Đức Mẹ vậy".

Thỉnh thoảng bạn nên cầm trí lại, giục lòng muốn, gắng sức đi sâu vào tâm hồn Đức Mẹ, rồi lấy một lòng tin mạnh mẽ hơn, một lòng cậy toàn vẹn hơn, mà ở lắng lại đó với Đức Mẹ trong ít lâu. Đó là thời gian nguyện ngắm yêu lặng, trong lúc ấy ta cầm giữ các năng lực ta.

Nhưng thì giờ nguyện ngắm như vậy chỉ ngắn ngủi có hạn. Những giờ phút khác, bạn nên nhớ tưởng Đức Mẹ trong giây lát, hoặc thâm thĩ một câu kinh vắn tắt, hoặc âu yếm ngược nhìn Đức Mẹ trong cõi thiêng liêng, hoặc kính cẩn đặt một cái hôn trên một tấm ảnh Đức Mẹ.

Ngoài cách tỏ lòng âu yếm Đức Mẹ bề trong, cách kết hiệp với Chúa Giêsu bởi Đức Mẹ như vậy, linh hồn còn cố gắng tỏ lòng kính mến bằng những việc thực hành bề ngoài.

Vậy con cái Đức Mẹ sẽ gắng sức không bao giờ bỏ lần hạt Mân Côi dù bận việc đến đâu chẳng nữa. Đó là sợi dây màu nhiệm nối chặt con với Mẹ, lịch sử và kinh nghiệm hằng ngày chứng tỏ như vậy. Hội thánh đã dùng uy quyền và gương sáng mình mà xác nhận sự linh nghiệm đặc biệt của kinh Mân Côi.

Ngoài ra nữa, linh hồn còn gắng sức không để gián đoạn sự cảm thông với Đức Mẹ. Bất ưng có lúc ta sẽ bật môi đọc lên những kinh "Kính Mừng Maria". Lúc hết việc này sang việc khác, khi đang vui sướng hay lúc phiền sầu, kinh "Kính Mừng" vẫn vang lên trong lòng ta để chuyển dư âm vào lòng Đức Mẹ.

Riêng một mình hay chung cả bọn, ngồi trong phòng kín hay đi ngoài đường, trong im lặng tịch mịch, hay chỗ ồn ào đô hội, con cái Đức Mẹ vẫn thâm nhập được kinh Kính Mừng.

Kinh đọc có khi không cảm trí được sốt sắng, nhưng Đức Mẹ chỉ cần xét tâm lòng thành của con.

Cũng có lúc ta ở trường học không thể đọc nổi câu kinh vắn tắt ấy, thì ta hãy dùng trí tưởng nhớ đắm thắm tin yêu mà kết hiệp với Đức Mẹ, hoặc ta nắm chặt chuỗi tràng hạt trong kẽ tay ta, và cái cử chỉ hữu ý ấy cũng là một việc tỏ tình yêu mến, một lời cầu nguyện.

Chiều tối, ta cảm trí trầm lặng hơn, rồi dâng mình lại cho Đức Mẹ và nhờ Đức Mẹ để xin Chúa Giêsu tha thứ các lỗi phạm trong ngày vừa qua. Đặt mình xuống giường chưa ngủ được, câu kinh cuối cùng ta đọc lên vẫn là kinh Kính Mừng Maria. Lúc bàng hoàng tỉnh giấc hay khi thức dậy, niềm nhớ tưởng Đức Mẹ vẫn còn hiển hiện trong lòng trí ta: kẻ làm con lại lăn mình vào cánh tay Đức Mẹ, vào lòng từ mẫu Đức Mẹ, với một lòng tin cậy và khiêm nhường, rồi lại cất lên câu kinh quý hóa: Kính Mừng Maria.

Như thế bạn sẽ tập được thói quen chạy đến cùng Đức Bà Maria. Bạn nên coi việc thực hành này như một việc cốt yếu trong đời sống siêu nhiên của bạn, vì nếu bạn không kết hợp với Đức Mẹ bằng sự cầu nguyện và lòng ước muốn, bạn sẽ khô héo mà chết.

Thật Chúa Giêsu không còn có thể cho ta phương thế nào dễ dàng hơn, êm ái hơn, hiệu nghiệm hơn để đạt tới sự trọn lành cho bằng dạy ta biết luôn luôn chạy đến cùng Mẹ Người vậy.

Ôi, lạy Mẹ Đồng Trinh, con là con nhỏ của Mẹ, ẩn náu nơi thâm cung hồn đầy ơn phúc của Mẹ. Mẹ đã chịu thai con bởi lòng thương yêu hải hà của Mẹ. Mẹ đã chọn con làm con Mẹ, Mẹ đã yêu con và nuôi con để con được làm em Đức Chúa Giêsu. Con muốn suốt đời sống bên Mẹ, làm con Mẹ cho đến hơi thở cuối cùng và đến mãi mãi đời đời nữa. Con không muốn ra khỏi lòng Mẹ, con cứ muốn ở trong đó mà lớn lên và biến thành một Giêsu khác.

Con đã được chịu thai cùng một lúc với Chúa Giêsu trong lòng hiền mẫu Mẹ, do nguyên một hiệu quả của lòng Mẹ thương con mà thôi, con nào có biết. Bây giờ, ôi, con đã hiểu biết hạnh phúc của con rồi,

thì xin Mẹ đừng xua đuổi con ra. Mẹ hãy ôm chặt con vào lòng Mẹ mỗi ngày một hơn, hãy thắt buộc lấy con bằng muôn nghìn sợi giây là công ơn Mẹ.

Xin Mẹ hãy nhớ rằng con là một Giêsu khác đây. Ôi, Mẹ phải yêu con biết bao vì con yêu Mẹ quá chừng. Vâng con yêu Mẹ vô ngần, vì con có Chúa Giêsu ở trong con, và con dùng Trái Tim Người mà yêu mến Mẹ. Ôi, lạy Mẹ, con muốn tranh đua tình yêu với Mẹ. ?Chúa Giêsu Anh con yêu dấu Mẹ thế nào, thì con sẽ mượn mối tình ấy mà luôn luôn yêu dấu Mẹ cũng như vậy.

Xin Mẹ đừng để ý đến những yếu đuối chán nản hay thờ ơ của con. Con rất phàn nàn những điều ấy. Xin Mẹ hãy rửa sạch những tội lỗi của linh hồn con trong Máu Con Chiên khiết tịnh của Mẹ, con không hề muốn phạm tội nào, xin Mẹ gìn giữ con từ nay không bao giờ sa ngã nữa.

Lạy Đức Nữ Đồng Trinh rất đáng mến, xin Người cứ tiếp tục công việc làm Mẹ đối với con, xin Mẹ hãy kín trong lòng Mẹ mà ban cho con của nuôi linh hồn, hãy chế biến của ăn ấy cho vừa sức con, cho hợp nhu cầu của con.

Xin Mẹ đừng để lòng trí con xa Mẹ, đừng để con đi tìm lạc thú hư hèn nơi đâu. Mẹ là Mẹ con. Cây kia mọc rễ xuống đất thế nào, con cung muôn cho ý chí và lòng khát vọng con mọc sâu vào lòng Mẹ thế ấy. Cây to lớn kia tỏa những cành lá rườm rà trên không trung để hút khí trời nuôi sống mình thế nào, thì lạy Mẹ nhân lành, con cũng muốn tỏa vào lòng Mẹ muôn ngàn điều ước mong và nhu cầu của linh hồn con để Mẹ ban ơn cho toại nguyện.

Ôi, Mẹ rất nhân lành. Con muốn là con Mẹ mãi. Con xin hiến dâng cho Mẹ trí khôn, lòng muốn, trái tim, giác quan, tất cả tấm thân con. Nay đời sống thiêng liêng của con, đã do Mẹ mà có, con xin dâng nó cho Mẹ này Chúa Giêsu đang sống trong lòng con, bởi ý Mẹ muốn, con xin dâng và trả lại Người cho Mẹ. Con xin nhường tất cả những sự ấy cho Mẹ từ ngày hôm nay, xin Mẹ đừng bao giờ trả lại con nữa, và giả như có bao giờ con đại đột đòi lại Mẹ, thì xin Mẹ hãy can ngăn con, như người mẹ cấm con mình tự hại.

Lời khẩn dâng này con muốn lặp lại theo nhịp mỗi hơi con thở, mỗi tiếng đập của trái tim con. Xin Mẹ đừng để con khi nào ra khỏi lòng Mẹ. Xin Mẹ hãy cho con được luôn luôn cầu nguyện cùng Mẹ. Giả như có bao giờ con quên cái phận sự êm ái ấy, thì xin Mẹ hãy nhắc con ngay, vì nếu không có Mẹ, chắc chắn con sẽ hư mất.

Sau này, trong cõi đời đời, con được ôm ấp Mẹ, được yêu mến Mẹ, được kê ơn Mẹ thì con vui sướng dường nào. Trong khi chờ đợi, con xin Mẹ hãy đóng hết các cửa lòng Mẹ lại để không bao giờ con còn bị lôi cuốn bước ra khỏi đây nữa.



Chương 6

Linh Hồn Lớn Lên Trong Đức Mẹ Như Thế Nào?

Linh hồn khi đã tập được thói quen gắn bó với Đức Mẹ bằng sự cầu nguyện liên tiếp, ấy là đã đạt được điều kiện căn bản để lớn lên trong đời sống thiêng liêng.

Nhờ sự cầu nguyện như vậy, linh hồn múc được trong linh hồn Đức Mẹ Maria, của nuôi sống mình, khiến cho linh hồn càng ngày càng được nên giống Đức Mẹ, và nhờ đó được lớn lên trong Đức Mẹ.

Nhưng bạn cần phải đi theo sát cuộc tiến triển của đời sống thiêng liêng ấy xem đâu là phần việc Mẹ trên trời làm cho bạn, đâu là phần việc của riêng bạn. Vậy đây tôi xin nhắc cho bạn một chân lý căn bản.

Của ăn thiêng liêng bạn luôn nhận được do sự kết hiệp với Đức Mẹ, ấy là đức kính mến, là ơn thánh sủng, là sự tham dự vào sự sống Chúa Giêsu. Ơn ấy chảy vào lòng ta do nhiều mạch khác nhau là các phép Bí tích. Nhờ công nghiệp vô cùng Chúa Giêsu, các phép Bí tích ấy có thể hoặc thông ban, hoặc trả lại, hoặc tăng thêm ơn thánh sủng cho ta.

Nhưng nếu Đức Bà Maria không sắp đặt cơ hội, không dọn dẹp lòng trí, không nguyện cầu Thiên Chúa cho linh hồn ta được chịu các Bí tích nên, thì không một ai có thể tìm đến với các phép Bí tích, hoặc được chịu phép Bí tích cách sốt sắng kết quả.

Muốn cho vốn nhận được đức kính mến ấy (là các phép Bí tích) sinh hoa lợi trong linh hồn ta, Thiên Chúa phú vào lòng ta những ơn linh ứng, những ơn soi sáng, những ơn mạnh sức. Đó là những sự kích động đột ngột, những cử động siêu nhiên, ta gọi là những ơn tùy thời.

Linh hồn ta có khi hưởng ứng tác động của Chúa, dùng ơn Chúa đánh động lòng mà tìm đến Chúa, nhưng cũng có khi phản động lại, không chịu nghe tiếng Chúa gọi, chối từ ơn Chúa giúp.

Những ơn Chúa giúp ta như vậy thì bởi đâu mà đến? Bởi Chúa Thánh Thần, Người là Chúa sinh ơn, lại là Đấng thông ơn; nhưng trong việc phân phát các ơn, Người muốn để tùy Bạn Chí Thiết Người là Đức Nữ Đồng Trinh Maria, Mẹ Chúa Giêsu và Mẹ loài người. Chính Đức Mẹ lựa chọn ngay trong lòng Người lấy các ơn hợp với sự nhu cầu của mỗi linh hồn.

Đó là phần việc của Đức Mẹ, nhưng còn phần việc của bạn nữa. Bạn là một vật có sinh hoạt, có cảm giác, có trí khôn, và có ý muốn. Khi muốn chịu một phép Bí tích bạn phải có đủ những điều kiện xứng đáng. Vậy bạn hãy hiệp tác với Đức Mẹ mà dọn mình chịu các phép Bí tích một cách hoàn hảo xứng đáng, phép nào có thể chịu nhiều lần, bạn hãy năng chịu.

Đây là một yếu tố quan trọng trong cuộc trưởng thành thiêng liêng của bạn, bạn có nghĩ đến không? Khi chịu phép Giải tội và phép Thánh Thể, bạn có dọn mình kỹ lưỡng chăng? Bạn có năng chịu các phép ấy mỗi khi có thể được chăng?

Lại nữa, bạn đón nhận ơn Chúa đánh động lòng bạn như thế nào? Mẹ bạn lúc nào cũng tiếp xúc với hồn bạn: Người nhủ bảo bạn, khuyến khích bạn, soi sáng bạn, ban sức mạnh cho bạn, thúc giục bạn

hãm mình, xui khiến bạn cầu nguyện, khuyên bạn dùng thì giờ hữu ích, giữ ngôn ngữ đoan trang, rửa sạch tà tâm, sống đời ẩn dật.

Đây chính là dòng sữa thiêng chảy vào linh hồn bạn, nhưng nếu không có sự cộng tác của bạn, sữa thiêng ấy không đồng hóa được với bản thể bạn đâu. Bạn phải ngoan ngoãn và tinh khôn lắm mới giữ được khỏi mất của ăn thiêng liêng ấy, nó là một phần kho tàng chứa đựng trong lòng Mẹ bạn.

Bạn hãy xin Đức Mẹ tha thứ các lỗi, và hãy cứ tiếp tục mà sống cuộc đời thiêng liêng bạn. Bạn hãy mềm lòng để Đức Mẹ uốn nắn cho. Bạn có thiếu sức, hãy xin Mẹ ban thêm sức mạnh cho. Ôi, Người phải nhẫn nại với bạn biết bao cho đến khi nào bạn đạt tới cái trình độ thuần thực hoàn toàn để Người có thể tác thành Chúa Giêsu trong bạn.

Bạn nên cầu nguyện Đức Bà Maria xin Người giúp cho bạn luôn luôn giữ được tâm thành, tức là lúc nào cũng sẵn sàng quyết chí nghe theo tiếng gọi của ơn Chúa, dù tiếng gọi ấy dẫn bạn vào con đường đau khổ, con đường nhục nhã, con đường chết đi nữa.

Bạn đừng lúc nào quên xin ơn thành tâm này, vì không có ơn ấy, không có thiện chí, thì bao nhiêu ơn Đức Mẹ cứu giúp bạn đều sẽ ra vô hiệu cho bạn.

Công việc đồng hóa với Chúa Giêsu phải đi đôi với công việc từ bỏ chính mình. Giữa sự sống của Chúa Giêsu và sự sống của con người cũ, con người mắc tội nguyên tổ, vốn có sự tương phản, sự mâu thuẫn. Bà Sara trong Sấm truyền cũ chỉ muốn đuổi ra khỏi nhà đứa con của tên nữ tì đã làm hư Isaac, Đức Mẹ Chúa Trời cũng thế, Người chỉ muốn đuổi ra khỏi linh hồn ta, những tình ý ngang trái, những dục vọng xấu xa, cùng tính ích kỷ, là những cố tật không đội trời chung với thánh đức của Chúa Giêsu Con Người.

Một người mẹ công giáo thấy con mình ngay buổi đầu sinh đã hướng chiều về đảng trái, tất phải phiền muộn lắm, và cố gắng lắm để sửa nét con. Mẹ của linh hồn ta phải phiền muộn bao nhiêu, vì Người thấy rõ hết cả những tì ố đầy dẫy lòng ta, Người theo dõi hết cả những kết quả thảm hại của một thói quen xấu không chừa, không sửa. Thế nên Người luôn luôn kích thích ta chiến đấu.

Để giúp ta chiến đấu với chính mình để bỏ mình đi, Người nhủ bảo điều lành trong lòng ta, giục lương tâm ta ăn ăn thông hối. Đây là môn thuốc Mẹ ta cho ta, thuốc ấy có khi cay đắng nhưng có thể mới chữa được tật bệnh hồn ta. Ta phải nhận lấy thuốc ấy ở tay Mẹ ta với một lòng nhớ ơn. Vì nếu không có sự cộng tác của ta, nghĩa là nếu ta không dùng thuốc Đức Mẹ ban cho ta, thì cuộc sống thiêng liêng của ta không thành gì hết.

Vậy trước hết ta phải đoan với Đức Mẹ điều dộc lòng căn bản này: là bài trừ ngay tức khắc mọi lỗi cố phạm. Mỗi sáng dậy, khi bạn dâng mình cho Đức Mẹ, dâng cả hồn và xác, cả các năng lực, các giác quan và chân tay, thì bạn cũng hãy ký thác lại cho Người điều dộc lòng ấy. Đồng thời, bạn hãy xin Đức Mẹ giúp sức cho bạn chiến đấu.

Rồi, ban ngày, khi bạn phải phân vân chọn lựa giữa một tội ác với một việc lành, bạn hãy nhìn ngay về phía Đức Mẹ Maria và cầu khẩn: Lạy Mẹ, hãy giúp đỡ con, hãy ban sức mạnh cho con khỏi sa ngã.

Lúc nguyện ngắm, bạn hãy thanh minh rằng bạn muốn sống giống như Đức Mẹ sạch tội, khiêm nhường, hiền lành, vâng lời, rồi bao giờ cũng đọc thêm ngay một lời cầu nguyện: sự cầu nguyện phải là hơi thở của đời bạn.

Sau hết, bạn hãy luôn luôn xin Đức Mẹ tha thứ hết mọi điều khiếm khuyết: lạy Mẹ, xin tha thứ cho con, con là con nhỏ của Mẹ, nhưng con yếu quá, Mẹ hãy ban sức mạnh cho con.

Như thế là bạn phải sống với một tinh thần thống hối không lúc nào ngừng: luôn luôn nhờ Đức Mẹ mà xin lỗi Chúa Giêsu lạy Mẹ chí thiết, xin hãy nghe phủ con bằng sự thanh khiết của Mẹ, hãy sửa lại điều con đã hư lỗi.

Cái tinh thần luôn luôn thống hối ấy sau cùng sẽ gội rửa hồn ta cho nên trong sạch, tắm gội hồn ta trong đức khiêm nhường, uốn nắn hồn ta nên giống hồn trẻ thơ, tức là cái tâm trạng hài đồng thiêng liêng rất đẹp lòng Chúa.

Như thế, tất cả các công việc chiến đấu với chính mình, gồm tóm lại trong ba yếu điểm này:

1. Luôn luôn đoran với Đức Mẹ điều dốc lòng không bao giờ cố ý phạm tội.
2. Trong khi phấn đấu, luôn luôn hướng về Đức Mẹ và cầu xin Người cứu giúp.
3. Luôn luôn sống với một tinh thần thống hối bên Đức Mẹ, xin Người không phút nào ngừng rửa sạch hồn bạn và kéo ơn tha thứ của Chúa Giêsu xuống cho bạn.

Linh hồn ta trưởng thành được, là một việc lâu công, và kín nhiệm. Trẻ nhỏ thì phải âm thầm kín đáo, đó là lẽ thường. Phàm trong vũ trụ hể cái lực gì có sức mạnh sinh hóa đều có những màn bí mật che phủ.

Thánh Tông đồ dạy ta rằng: "Đời sống của anh em phải nên ẩn kín cùng với Chúa Giêsu Kitô trong Đức Chúa Trời" (Cor. III, 3). Chính Đức Chúa Giêsu, Anh Cả ta, cũng là một bí nhiệm của mọi đời. Trong suốt thời đạo cũ, Chúa còn ẩn kín, tuy nhiên Chúa vẫn sống, vì thủy chung Chúa vẫn là Chúa, nhưng thời ấy Chúa sống kín ẩn trong lòng thế gian như hạt lúa nằm trong lòng đất.

Đến khi xuống thế làm người, Chúa vẫn ẩn kín. Dầu Chúa đã làm bao nhiêu phép lạ và ba năm công khai giảng đạo, thế mà chỉ mấy môn đệ nhận biết Chúa là Chúa Cứu thế. Sau khi Chúa về trời rồi, Chúa cũng vẫn ẩn kín. Chúa sống trong Giáo hội Chúa, mà Giáo hội không được người đời biết đến, hay bị khinh ghét.

Chúa đã muốn ẩn kín trong phép Bí tích yêu thương: một Đấng Thiên Chúa ngày đêm ở giữa loài người, là ra những phép lạ, là có mặt cùng một lúc ở khắp các nhà thờ trên thế giới, vậy mà người đời qua lại gần sự mâu nhiệm ấy, vẫn giữ vẻ vô tình nếu không là ác cảm.

Chúa muốn ẩn kín trong ta. Sự sống siêu nhiên là điều cao sang đẹp đẽ vô cùng, trong vũ trụ không có gì sánh ví được. Song le thế gian mù quáng đổ xô vào những vẻ đẹp phàm trần. Còn kẻ công chính, mà linh hồn rực rỡ làm thiên cung yêu mến, thời lại bị khinh chê hắt hủi. Ấy chính Chúa Giêsu sống kín ẩn trong kẻ ấy và bị khinh chê đó.

Vậy nên, nếu bạn muốn sống và lớn lên trong Chúa Giêsu, bạn phải sống đời kín ẩn, bạn phải khiêm nhường, đừng có gì là lập dị, bạn phải chọn lấy chỗ cuối hết. Nhà bạn ở, cung thánh bạn nương náu, là lòng Đức Mẹ Chúa Trời, người tác thành bạn trong kín đáo. Bạn hãy ở lại trong lòng Người và hãy

nhận lấy sự sống và sức sống. Người thông cho, bạn hãy sống một mình, sống kín đáo trong Đức Mẹ, chỉ chuyên tâm về Đức Mẹ Chúa Trời.

Xưa kia Đức Nữ Trinh Maria cũng đã sống kín ắp, các môn đệ và các giáo hữu đầu tiên rất ít biết đến Người. Ngày nay, Người vẫn còn sống như thế trong Hội thánh và trong lòng mỗi con cái Người, nhưng Người làm việc trong bóng kín. Các giáo hữu đều gọi Người là Mẹ, nhưng biết bao người vẫn bị màn đen che phủ, không được hiểu rõ việc Người làm Mẹ ta có một ý nghĩa sâu xa và yên ủi lòng ta là ngần nào.

Bạn hãy bằng lòng nhận sống một đời ẩn dật. Bạn hãy quên mình bạn, quên chính thân bạn đi, đừng khoe tài khoe đức với ai, hãy ẩn mình đi và hãy sống trong Đức Mẹ. Ôi, lạy Đức Chúa Giêsu, Chúa giam mình trong nhà châu, ẩn mình dưới những hình thức tâm thường thế nào, thì con cũng muốn đời con trong Nhà Châu Sống là lòng Mẹ Chúa, và là Mẹ con.

Ôi, lạy Đức Bà Maria, con xin giao phó cho Bà tất cả thân mệnh con, cả hồn và xác con, hết các năng lực và hành vi con. Tất cả những cái ấy đều thuộc về Bà và là của riêng Bà. Xin Bà hãy làm cho những của ấy được làm sáng danh Bà như ý Bà muốn. Hỡi Mẹ nhân lành, con muốn sống chết cùng Mẹ. Con có chết đi và xác thịt con tan rữa đi nữa thì đó cũng lại là một hành vi sống kín ắp. Vậy lạy Mẹ, con xin giao trước cho Mẹ những xương tàn và tro bụi của xác con.

Khi nào linh hồn con, như một nguyên tử li ti, sẽ được nhờ Mẹ mà sống trong Đức Chúa Trời, thì xin Mẹ cũng hãy cho tro bụi con được nói lên một lời nữa. Lời ấy sẽ là lời ca ngợi tình thương yêu và đức khiêm nhường. Lời ấy sẽ đòi đòi tỏ bày cùng Mẹ rằng con đã vui lòng nhận trước cái kiếp tro bụi này để được hợp với những điều xi nhục Chúa Giêsu con đã phải chịu và xứng với cuộc đời ẩn dật kín đáo Mẹ đã sống.

Do cách sống ẩn dật trong lòng Đức Bà Maria như vậy, chỉ trong một thời gian ngắn bạn sẽ nên giống Đức Mẹ rất nhiều. Phàm con bao giờ cũng giống Mẹ. Đức Nữ Đồng Trinh lấy sữa thiêng on thánh nuôi con cái Người, đây là chất trong sạch nhất bởi chính sự sống siêu nhiên của Người. Thế nên có lạ gì mà Người chẳng phát họa lại được chính hình dung Người, tính nết Người, nhân đức Người, ước muốn và hy vọng của Người ở trong mỗi con cái Người. Bởi một ảnh hưởng nhiệm mầu, Người chiếm lấy lòng trí con, biến đổi những suy xét, những ý nghĩ con. Người len mình vào trong chí muốn của con và thông truyền cho con chính ý muốn của Người. Người lại đi sâu vào cả các năng lực, cảm giác của con và truyền thông cho con chính những cảm giác của Người.

Linh hồn Đức Bà Maria tiếp xúc với hồn bạn, sự tiếp xúc ấy không phải chỉ có bề mặt, nhưng là một sự tiếp xúc sâu xa, thiêng liêng, chí tình chí nghĩa, nó ăn sâu, nó vào thấu các năng lực ta, luyện lọc và điều động các hành vi ta. Ấy chính là nhờ hành động đầy từ bi lân tuất của Đức Mẹ như vậy mà bạn được hưởng thụ sự sống thiêng liêng. Người là Mẹ bạn, Người nuôi sống bạn. Người nhỏ từng giọt sữa thiêng on thánh sủng vào hồn bạn để cải hóa và tác thành hồn bạn nên giống hình ảnh Người.

Ôi, chớ chi bạn đừng quấy rối việc Đức Mẹ làm. Chớ chi bạn đừng để cho một hơi thở nhớ nhợt nào ở ngoài vào làm đục cái ảnh hưởng tinh khiết và phẳng lặng của Đức Bà Maria trong linh hồn bạn. Bạn hãy ngoan ngoãn làm trọn công việc của Người trong linh hồn bạn. Bạn đừng lúc nào ngừng gắn bó với Người, đi sâu vào trong linh hồn Người, chiêm ngưỡng cái tác phẩm tuyệt diệu ấy của Chúa Trời đất. Chính Chúa Giêsu cũng đã muốn làm cho Người nên khuôn mẫu mọi nhân đức.

Thánh Bênadô nói rằng: Chúa Giêsu đã thông trước cho Mẹ Chúa những đức tính và những xu hướng để rồi Chúa sẽ lại kế hưởng ở Mẹ Chúa. Chúa đã muốn Đức Mẹ đồng trinh để Chúa được sinh thanh sạch bởi một Người Mẹ không vương tí ố Chúa đã muốn Đức Mẹ khiêm nhường để được sinh ra bởi Đức Mẹ với một lòng hiền lành và khiêm nhường sẵn. Như vậy là Chúa đã đặt vào lòng Mẹ ta hết mọi nhân đức Chúa muốn cho ta họ đòi để rồi, cùng với dòng sữa ơn thiêng, Mẹ ta lại chuyển vào lòng ta hết mọi nhân đức đáng mến của Chúa Giêsu.

Chúa đã muốn làm cho Đức Mẹ nên tốt lành và xinh đẹp tuyệt vời để cho mắt ta, lòng ta say mê liên kết với Đức Mẹ. Đức Mẹ lại hiền từ, ái tuất, khiêm nhường, nhẫn nại, đầy lòng xót thương nỗi đau khổ, rộng lượng thứ tha sự yếu hèn. Người là đáng đồng trinh tuyệt trần. Người bao gồm muôn nghìn vẻ đẹp tốt của đức đồng trinh sự dịu dàng khoan hậu, lòng ngây thơ khiết tịnh, mọi vẻ yêu kiều diễm lệ.

Sắc đẹp tuyệt vời của Đức Mẹ đã kéo Ngôi Hai Thiên Chúa xuống trần gian, và Người đã ấp ủ Ngôi Hai Thiên Chúa trong lòng Người. Cánh tay từ mẫu Người đã ẵm bồng Đấng Tạo hóa muôn loài, đã nuôi sống Chúa bằng sữa Người. Con Thiên Chúa là Ngôi Hai, trở nên con Người, đã đặt môi chí thánh trên trán đồng trinh của Người và lập lại: Mẹ ôi, con yêu Mẹ lắm.

Ôi, loài Thụ tạo mà sao rực rỡ muôn ánh sáng, dồi dào muôn phúc đức. Biết bao tâm hồn chỉ nhìn ngắm Người mà biết đường trở về cùng Chúa Giêsu. Biết bao kẻ nô lệ tội lỗi chỉ nhìn ngắm Người mà động lòng kính tôn, tui hổ, rồi bỏ đường tội, được Người thương yêu chọn vào đoàn con.

Hỡi Mẹ nhân lành, xin Mẹ hãy làm trọn công cuộc Mẹ trong lòng chúng con. Hãy làm cho chúng con nên giống Mẹ,?hãy ban cho chúng con được lòng nhân lành Mẹ được đức khiêm nhường; Mẹ hãy thông cho chúng con lòng trong sạch Mẹ. Hãy tác thành Chúa Giêsu trong lòng chúng con, vì Chúa càng sống trong chúng con thì Mẹ càng là Mẹ chúng con, Chúa càng vì chúng con mà yêu mến Mẹ thì Mẹ càng được yêu mến Chúa Giêsu qua chúng con.



Chương 7

Đức Nữ Trinh Muốn Nhờ Ta Mà Yêu Chúa Giêsu Như Thế Nào?

Nếu ta muốn yêu mến Chúa Giêsu cho vừa ý Chúa ước ao, thì ta phải nhờ Đức Mẹ mà yêu Chúa. Nhân vô thập toàn. Không đấng thánh nào có thể tự sức mình làm đẹp lòng Chúa Giêsu trọn vẹn được. Ai nấy đều mang trong linh hồn mình sự suy nhược gây ra bởi tội lỗi. Thế nên không ai đến được Chúa Giêsu mà không phải qua Đức Mẹ chí thánh. Ai ai cũng đều nương ẩn dưới áo Đức Mẹ và lấy danh nghĩa là con Đức Mẹ mà ra mắt cùng Chúa Giêsu.

Và đó là lẽ rất phải. Chỉ có mình Đức Mẹ là đã có thể hoàn toàn đẹp lòng Chúa Giêsu. Chỉ có mình Đức Mẹ là đã cân xứng với sự thanh tịnh hoàn toàn của Chúa. Lý do là vì Chúa đã dựng nên một người Mẹ để làm Mẹ chính Chúa, và cần phải làm cho Mẹ ấy thật xứng đáng với Đấng Thiên Chúa.

Vậy bạn thử tưởng xem Chúa đã phải dội vào lòng Tạo vật cao cả ấy những làn sóng yêu mến dào dạt là thế nào, để cho mực nước yêu đương ở lòng Đức Mẹ cũng hầu như bằng phẳng với mực nước yêu đương ở chính lòng Chúa, khiến nó có thể khi thì tự lòng Chúa, chảy sang lòng Mẹ; lúc lại tự lòng Mẹ giồn vào lòng Chúa, như ngọn thủy triều lên xuống vậy. Vì thế nên khi Đức Mẹ chí thánh yêu mến Chúa, Chúa được hoàn toàn thỏa mãn.

Vậy nếu ta muốn làm đẹp lòng Chúa Giêsu, ta hãy dâng cho Chúa tấm lòng Đức Mẹ yêu Chúa. Ta hãy ẩn mình ta trong linh hồn Đức Mẹ hãy bỏ tâm hồn đi mà thay thế vào bằng tâm hồn Đức Mẹ, rồi chỉ nhờ Đức Mẹ mà yêu, như cái bào thai nhờ chỉ nhờ hơi mẹ mà thở, chỉ nhờ huyết mẹ mà sống.

Lòng đổi lòng, dạy thay dạ như thế có được không? Được lắm, chỉ cần ta có chí ước muốn là đủ? Ở đời, ai cũng được quyền và có thể lỗi của để lại cho người khác ngay khi còn bình sinh. Những bản san thư hay khế ước nhượng của như vậy, rất thiêng, rất trọng và luật pháp cũng bảo đảm. Một khi việc nhượng dịch đã thành, và kẻ thừa hưởng đã nhận, thời không thể thủ tiêu được.

Tại sao tôi lại không thể nhường cho Đức Nữ Vương trên trời tấm thân tôi này, cả linh hồn và thể xác tôi, cả chí muốn tôi cùng những sự nó ước ao, hy vọng, cả trí khôn tôi cùng những điều nó suy nghĩ, lo toan, cả những năng lực tôi về phần hồn và phần xác cùng những việc nó làm, cả tình cảm tôi cùng những điều nó xúc động, toàn thể cuộc sống tự nhiên và siêu nhiên của tôi?

Tất cả những sự ấy Đức Chúa Trời đã ban cho tôi: ấy là của tôi, là tư sản tôi, nó thuộc về tôi cách trọn vẹn, cách thực thụ, hơn cả những của cải vật chất tôi có ở đời này. Vậy nên tôi có thể tự ý nhường những sự ấy cho Đức Mẹ Chúa Trời cũng là chính Mẹ tôi, tôi có thể làm cái việc nhượng dịch ấy một cách trịnh trọng và ý thức. Và việc nhượng dịch như vậy là một điều rất thiêng, rất trọng. Một khi Mẹ chí thánh đã nhận, nó thành bất khả di dịch.

Của tôi có trước khi, nay không còn là của tôi nữa. Hồn và xác tôi cùng tất cả những năng lực và những hành vi tôi đã trở nên của riêng Đức Mẹ rồi. Khi tôi suy nghĩ, ấy là chính Người dùng trí khôn tôi mà suy nghĩ khi tôi kính mến Đức Chúa Trời, thì không phải chỉ một mình trái tim tôi kính mến nữa, bởi vì trái tim tôi không còn là của tôi, nó đã được chuyển sang Trái Tim Mẹ tôi rồi, và sức kính mến tôi có bao nhiêu thì cũng đã giồn cả vào Trái Tim Mẹ tôi rồi: chính Trái Tim cực sạch ấy bây giờ đang kính mến Chúa tôi.

Bạn nên để ý rằng, nếu bạn có dâng hiến toàn thân cho Đức Mẹ Maria như vậy, thời không phải là để Đức Mẹ hưởng riêng đâu, ấy là để Đức Mẹ đem bạn dâng cho Chúa Giêsu, bởi vì chính Chúa Giêsu mới là lẽ sống của Đức Mẹ, là thiên đàng của Đức Mẹ, là hạnh phúc và là sự hiển vinh của Đức Mẹ vậy.

Bạn hãy nghe cái tích lý thú trẻ nữ Diêm-ma Gan-ga-ni (Gemma Galgani) được xem thấy Đức Mẹ như sau: Cô bé thấy mình được ngồi trên tay Đức Mẹ, đầu ngực vào lòng Đức Mẹ. Đức Nữ Trinh âu yếm hỏi cô bé rằng: "Hỡi Diêm-ma, con nói Mẹ hay, con có yêu ai hơn Mẹ chẳng?" Diêm-ma liền trả lời: "Thưa Mẹ có, con yêu một người hơn Mẹ". Đức Nữ Trinh rất dịu dàng nghe lời ấy, liền ấm chặt Diêm-ma vào lòng hơn nữa và lại hỏi: "Vậy con bảo Mẹ nào, con yêu ai hơn Mẹ?" Đứa trẻ ngây thơ đáp: "Mẹ yêu đầu, con không nói cho Mẹ biết đâu... Nếu chiều hôm qua Mẹ ở đây, Mẹ đã biết ai là kẻ con yêu hơn Mẹ... Người ấy giống hệt Mẹ, tóc người ấy cũng như tóc Mẹ, và nước da thì thật là nước da Mẹ". Đức Nữ Đồng Trinh vẫn năn nỉ: "Diêm-ma đừng có giấu Mẹ, thế người ấy là ai?" Bấy giờ đứa trẻ mới nói: "Ấy là Chúa Giêsu, con Mẹ. Ôi, con yêu Người biết bao!" Nghe lời ấy, Đức Nữ Trinh ôm ghì Diêm-ma áp vào Trái Tim Người và nói với Diêm-ma rằng: "Ồ, phải đây, con hãy yêu Chúa Giêsu, hãy yêu Chúa Giêsu hết lòng hết sức con". Đoạn Người biến mất.

Thực quả tình Đức Bà Maria chỉ sống vì Chúa Giêsu, chỉ sống để kiếm các trái tim cho Chúa mà thôi. Và nếu Người đòi xin trái tim bạn ấy là để cho Chúa Giêsu. Vậy bạn hãy phó thác trái tim bạn trong tay Người: Người biết thật rằng nếu bạn không giao phó hẳn mình bạn cho Người thì bạn không thể nào yêu mến Chúa Giêsu cho vừa ý Chúa muốn được.

Nhưng này đây, một điều mầu nhiệm mới về nghĩa của ta với Mẹ ta. Bạn phải nhờ Đức Mẹ mà yêu mến Chúa Giêsu, nhưng thế cũng chưa đủ bạn còn phải để cho chính Đức Mẹ nhờ bạn mà yêu mến Chúa Giêsu nữa. Hai điều đó khác nhau. Khi bạn nhờ Đức Mẹ mà tỏ lòng kính mến Chúa, thời bạn vẫn chủ động lòng yêu của bạn, còn Đức Mẹ chỉ là dụng khí, là phương tiện. Nhưng khi Đức Mẹ dùng bạn mà tỏ tình yêu mến Chúa, thời chính Người chỉ huy lòng bạn, còn bạn chỉ là người phụ giúp vào việc đó mà thôi.

Bạn thích đàng nào hơn? Ôi, ước chi Đức Mẹ thu hút bạn vào với Người cho trọn, để Người dùng bạn mà tỏ lòng yêu mến Chúa Giêsu. Ở trên trời, Đức Nữ Đồng Trinh yêu mến Con cực thánh Người bằng một tình yêu bao la man mác, miệng lưỡi không tả xiết, nhưng tình yêu đó là một mối tình tất nhiên. Đức Mẹ còn muốn yêu mến Chúa Giêsu Con Người bằng một mối tình tự ý và thông dong y như xưa khi Người dựng thai Chúa trong lòng, khi Người ấm bồng Chúa lần đầu tiên, khi Người cùng chung sống với Chúa ở thế gian này và khi Người cùng chịu đau khổ với Chúa trên núi sọ.

Thế nên Đức Mẹ đòi xin trái tim bạn để Người dùng nó mà lại tỏ tình yêu mến Chúa Giêsu như xưa. Đức Mẹ muốn dùng linh hồn bạn mà đổ dốc vào lòng Chúa tất cả tấm tình yêu Người đã yêu mến Chúa Giêsu xưa, mà tình yêu ấy là một tình yêu tự ý, một tình yêu của bạn và cũng là tình yêu của Đức Mẹ.

Lẽ nào bạn lại không muốn làm như cái kên, cái lạch cho Đức Mẹ dùng mà dốc những suối tình yêu vào Trái Tim Chúa Giêsu, và Chúa Giêsu cũng nhờ mà thông lại cho Mẹ Chúa mối tình yêu vô hạn của Chúa? Bạn có một sứ mệnh êm đẹp thay. Chúa Giêsu muốn yêu mến Mẹ Chúa như xưa Chúa đã yêu mến khi còn dưới thế, Chúa muốn cho Mẹ Chúa được hưởng những cảm giác sướng khoái như xưa Người đã hưởng khi ấm ru Chúa trong tay; Chúa lại muốn dùng bạn như môi giới để làm những việc tỏ tình yêu mến ấy.

Phần Đức Mẹ, đôi lại, Đức Mẹ cũng muốn lại được cùng Chúa Giêsu chung sống những năm âu yếm mến thương cùng những năm xót xa đau đớn xưa kia: Đức Mẹ, xin bạn cho Người mượn trái tim bạn. Bạn từ chối được sao? Bạn nên lưu tâm điều này: sở dĩ bạn được gọi vào đời sống công giáo và được lòng yêu mến Chúa Giêsu, ấy là vì Đức Mẹ chứ không phải vì bạn đâu. Hết mọi người cũng như toàn thể vũ trụ chỉ sống vì Đức Mẹ, còn Đức Mẹ chỉ sống vì Chúa Giêsu, và Chúa Giêsu chỉ sống vì Đức Chúa Cha.

Đức Chúa Trời đã dựng nên Đức Bà Maria để Đức Bà yêu mến Chúa Giêsu cho xứng đáng, và để Đức Chúa Con khi xuống thế làm người được gặp một tâm hồn xứng hợp với tâm hồn mình, không đến nỗi phải như khách lạ giữa người đời. Đức Chúa Trời đã dựng nên mọi người dương thế khác để Đức Nữ Trinh chí thánh dùng họ làm như phương thế mà tổ tình yêu mến Chúa Giêsu gấp bội phần hơn lên.

Vậy sở dĩ ta sống ở thế gian này chẳng qua là để cho Đức Mẹ tái diễn cuộc sống của Người: ta chỉ là cái phần kế tiếp kéo dài cuộc đời Mẹ ta ra. Trái tim ta đối với Người là như một trái tim để Người thay đổi, đặt yêu mến Chúa Giêsu như mới.

Đức Chúa Trời đã đổ vào linh hồn Mẹ người hết mọi ơn phúc. Người đã ủy cho Mẹ người làm những phúc ấy sinh hoa lợi sao cho danh Chúa được cả sáng, xứng đáng với những hy sinh lớn lao Người đã phải chịu để làm ơn cho ta.

Vì mục đích ấy Người đã cho Đức Mẹ quyền tự do phân phát những ơn phúc đã nhận được cho những kẻ Đức Mẹ thương yêu, những kẻ không chối từ làm con Đức Mẹ.

Như vậy, Đức Mẹ thông ơn phúc cho ta là Người làm cho các ơn phúc của Người được sinh sản gấp muôn ngàn lần. Và như vậy, Người có bao nhiêu con trung thành, là Người yêu mến Thiên Chúa bấy nhiêu lần.

Thế nên khi ta kính mến Chúa, thì không phải chỉ có mình ta thôi đâu, có cả Đức Mẹ nữa, Người nhờ ta, dùng ta mà yêu mến Chúa. Tình yêu của ta có gì khuyết điểm, Đức Mẹ bù lấp, lọc sạch và cải hóa cho nên hoàn thiện mà dâng cho Chúa.

Ôi, Mẹ con, xin Mẹ hãy chiếm hữu con cho toàn vẹn. Con muốn keo sơn gắn bó cùng Mẹ. Chớ gì hồn con được kết liền với hồn Mẹ, được nhập sâu vào tận thâm cung hồn Mẹ, được biến hóa trong hồn Mẹ như tia lửa nhỏ cháy trong lò lửa mênh mông vậy.

Chớ gì trí khôn con được thu giồn trong trí khôn Mẹ, chớ gì trí nhớ, trí vẽ con được thu hút vào với Mẹ, chớ gì những tình cảm, những yêu đương, những xúc động của con được hòa lẫn vào với Mẹ, chớ gì lòng muốn con đồng hóa với chí muốn Mẹ, chớ gì trái tim con được hòa tan làm một cùng Trái Tim cực sạch Mẹ để con được dưỡng như chính thân Mẹ bao bọc cho, và như vậy thì Mẹ có thể dùng hết cả tâm thân con làm máng chuyển tình ái vô biên của Mẹ cho Chúa Giêsu.

Chớ gì con được kết hiệp chặt chẽ cùng Mẹ hơn đứa trẻ thơ gắn bó cùng Mẹ nó. Chớ gì linh hồn con, trong cuộc sinh hoạt siêu nhiên, chỉ sống bởi nhờ Mẹ. Chớ gì trái tim con cùng đập một nhịp điệu với Trái Tim Mẹ. Chớ gì máu Mẹ chảy trong các huyết quản con. Chớ gì hơi thở Mẹ gìn giữ sự sống Chúa Giêsu trong người con và làm cho con nên như một Giêsu mới. Ôi, lạy Mẹ, con vui mừng biết bao vì được biết rằng con sống trong Mẹ và Mẹ dùng con mà yêu mến Chúa Giêsu.

Phàm sinh vật hễ có nhận thì có cho, có thu thì có phát, hễ càng có sinh lực nhiều thì càng tìm cách thông sinh lực ra mạnh, và khi đã đến lúc trưởng thành sung túc, nó trở nên nguyên nhân sinh ra sự sống cho vật khác. Vậy Đức Nữ Đồng Trinh càng chính lực siêu nhiên dư dật hơn bao nhiêu. Người càng muốn phân phát sinh lực ấy chung quanh Người dồi dào hơn bấy nhiêu. Mà muốn phân phát sinh lực ấy, Người gọi ta giúp Người.

Nếu bạn không giúp đỡ Người trong nhiệm vụ từ thiện ấy thì cả những sự thương khó Chúa Giêsu, cả những sự đau đớn Đức Mẹ đều không sinh hiệu lực đầy đủ ơn ích cho Người ta. Vậy bạn hãy mở linh hồn bạn ra cho rộng là hãy đặt hết lòng trông cậy vào Đức Mẹ, để Người có thể đổ cả tình yêu của Người vào cho, như thế bạn sẽ nên mạch chứa ơn lành Đức Mẹ và suối nước tình yêu của Người sẽ ngập tràn hồn bạn mà chảy vào lòng những kẻ khác nữa.

Mà muốn làm đầy đủ nhiệm vụ êm đềm tốt đẹp là làm mạch chứa ơn lành Đức Mẹ, bạn hãy nên như đứa con nhỏ nằm trên cánh tay Mẹ chí thánh, bạn hãy lấy lòng yêu mến và tinh thần phó thác mà gục đầu vào lòng Đức Mẹ, và năng lặp đi lặp lại rằng: lạy Mẹ, xin hãy lấy lòng nhân thương đến hết mọi người, đến những kẻ có tội, kẻ rối đạo, kẻ ngoại đạo, kẻ hấp hối, đến những linh hồn khao khát nhân đức trọn lành, đến những tâm hồn đã hiến dâng cho Chúa Giêsu, xin Mẹ hãy ban ơn lành, hãy gieo rắc tình yêu Chúa Giêsu, nhất là trong các linh hồn các linh mục của Mẹ.

Nếu bạn luôn luôn đứng bên suối lòng nhân ấy để hứng lấy nước bỏ đó chảy ra, không phải để hưởng cách ích kỷ một mình, mà là để chảy tràn vào những đồng ruộng khô cạn là lòng kẻ có tội, hoặc tưới mạnh vào những vườn hoa lựa chọn là linh hồn những kẻ khát khao thánh đức, thì thực là bạn đã làm một việc tông đồ êm đẹp và ơn phúc lắm vậy. Nếu bạn cứ muốn ở luôn bên Đức Mẹ như vậy để làm một cái kênh vô hình thông tình yêu linh thánh cho linh hồn người ta, thời chắc Đức Nữ khoan nhân sẽ ôm bạn vào trái tim Người âu yếm lắm vậy.

Biết đâu Đức Mẹ đã chẳng gọi bạn cách tỏ tường để làm tông đồ Người, làm kẻ phân phát những ơn lành của Người trên mặt đất. Gặp trường hợp ấy, bạn hãy luôn luôn cầu xin Người huấn luyện bạn thành nên khí dụng độc quyền của Người, không hề dám cậy mình có nhân đức, tài năng, sức lực gì, một trông cậy lòng từ mẫu Người thông cho bạn những đức tính ấy.

Hãy cầu xin Người dùng lấy trí khôn bạn mà nghĩ, gây ra trong đó những ý tưởng, những cách thức để đánh động lòng người ta xúc cảm và quyết định, đặt vào đó những chương trình, những dự án để làm cho người ta hiểu biết và yêu mến Chúa Giêsu cùng Đức Mẹ. Phàm điều gì chỉ là khôn ngoan theo thói thế gian, chỉ là tự phụ hão huyền thì xin Đức Mẹ loại ra khỏi trí bạn xin Người ban cho tư tưởng bạn được sáng suốt, để chinh phục những linh hồn muốn tìm sự thật.

Hỡi Mẹ nhân lành, hãy dùng trí con mà nghĩ, hãy lấy tim con mà yêu. Hãy đốt lửa kính mến thật nóng nảy trong lòng con để cho ngọn lửa không ở nguyên trong đó được phải bùng bùng cháy lan ra ngoài mà bọc lấy hết mọi linh hồn tiếp xúc với con. Ôi, kẻ làm thầy cả thật cần phải cầu xin Đức Mẹ Chúa Trời ban cho mình cái khoa yêu thương các linh hồn và làm cho họ suy phục...

Bạn hãy cầu xin Người dùng miệng lưỡi bạn mà nói. Chớ gì chính Đức Bà là toà Đấng Khôn ngoan, xui khiến bạn nói những lời thiết tha có sức đánh động tận chỗ thâm sâu mỗi linh hồn để nó rung lên vì lòng mến Đức Chúa Giêsu. Bạn hãy nài xin Người giúp bạn phá tan những thành kiến, tự ái, và hổ thẹn không phải lỗi, chứa chất trong lòng nhiều người, để họ nhận biết sự thật. Chớ gì khi nghe bạn khuyên giảng, kẻ tội lỗi khốn nạn tưởng như được nghe chính lời Mẹ nhân lành của họ trên trời vậy.

Hỡi Mẹ nhân lành, chớ gì mọi tình cảm của con: tình yêu, lòng nhớ, sự hy vọng, nỗi e sợ, niềm vui cùng nỗi khổ của con, hết thảy, chỉ quy về Mẹ. Xin Mẹ hãy chỉ huy các giác quan con, hãy chiếm hữu lấy mắt, tai, miệng lưỡi cùng tay chân con, tất cả mình con, để nó chỉ dùng mà thi hành những ý định nhân từ của Mẹ đối với mọi người thế gian.

Xin Mẹ hãy quản trị ý chí tự do của con để nó nên giống hết ý chí Mẹ, xin Mẹ hãy dùng sự ngọt ngào bởi duyên ưa vẻ đẹp Mẹ mà giữ chặt lấy nó, đồng thời lại xin Mẹ thông cho nó nghị lực vô địch của Mẹ để con được mạnh sức chiến đấu cho Chúa.

Quả thực có mạnh mẽ chiến đấu thì mới mở rộng được nước Chúa Giêsu. Vậy bạn phải xung vào đạo quân Đức Mẹ, làm một tinh binh anh dũng chiến thắng ma quỷ Satan khiến nó hết đường chiếm đoạt.

Đức Nữ Trinh vô nhiễm nguyên tội là kẻ thù của Satan, Người là kẻ thù của Satan tự bản tính và định phận Người. Người sở dĩ nên Mẹ Chúa Giêsu là để Chúa Giêsu nên khí dụng cho người chống lại Satan và Người sở dĩ nên Mẹ bạn là để kết liên bạn vào đạo binh chống hỏa ngục.

Vì thế nên Rắn hỏa ngục ghét và sợ Đức Mẹ. Khi Đức Mẹ chưa sinh ra, thì Ý Trên đã tỏ cho nó biết sẽ có một Đấng Nữ Đồng Trinh cực thanh cực tịnh là kẻ thù không đội trời chung với nó và sẽ đập giập đầu nó. Vừa khi nó chợt nghĩ đến Người, trong cõi tương lai xa thẳm, Người đã là một mối kính sợ vô cùng cho nó. Nó đã nuôi một mối căm thù riêng đối với Người bốn mươi thế kỷ trước rồi Người mới bắt đầu chịu thai trong lòng mẹ Người.

Trước kia, Satan đã chối không thờ Nhân tính Thánh thiện của Chúa Giêsu dù Nhân tính ấy hợp thành một với Ngài, Ngôi Hai Thiên Chúa. Để phạt nó, Thiên Chúa bảo cho nó biết một đấng Thụ tạo thuần túy, con cháu Evà, sẽ đập giập đầu nó dưới chân trinh sạch Người và nó sẽ phải cúi đầu trước nhan Người như Nữ Vương mình.

Vậy có gì mà nó chẳng ra sức té lăm áo cực sạch Người, và vì nó bất lực không làm nổi việc ấy thì có lạ gì nó chẳng giốn sự căm hờn độc dữ vào các con cái Người? Ôi, dữ dội thay cuộc chiến đấu giữa Mẹ Đồng Trinh với Rắn hỏa ngục. Vui mừng cho Satan biết bao, khi nó tách được một đứa con lìa khỏi Đức Mẹ, nhuộm đen được một linh hồn bằng tội nặng. Nó coi như đó là một chiến thắng oanh liệt trên chính Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội vậy.

Ta phải tỉnh táo biết bao để canh giữ cho danh dự Mẹ ta, và chống lại Satan trong linh hồn ta bằng cách giữ một lòng sạch trong không tí ố. Được thế, Đức Nữ Đồng Trinh sẽ nhận ta vào hàng tội tá Người và sẽ hóa ta thành một khí dụng lợi hại để Người dùng mà chiến đấu cùng hỏa ngục. Người sẽ dùng ta, những sinh linh yếu ớt có lẽ trước đã làm nô lệ Satan. Phải, Người sẽ dùng ta mà bẻ gãy những xiềng xích trói buộc muôn ngàn kẻ tội lỗi người sẽ kích thích ta, sẽ cho ta một lòng bèn bi lạ lòng để cầm cự chiến đấu người sẽ đặt vào trí khôn ta những ơn lo liệu và ơn thông hiểu để phá tan những cạm bẫy quỷ dữ giăng ra lừa các linh hồn và làm cho các mưu kế nó phải thất bại. Người sẽ lấy đức khiêm nhường bao vây ý chí ta, để khiến quỷ kiêu ngạo Luxiphe phải lần trốn sau cùng Người sẽ gây cho lòng ta ghét cay ghét đắng sự tội cùng cha sự tội là Satan như chính Người ghét nó vậy.

Ôi, lạy Đức Nữ Đồng Trinh không vương tội truyền. Người là Mẹ tôi, là Nữ Vương quyền phép vô địch của cả vũ trụ. Tôi muốn thành một khí dụng cho Người dùng để giao chiến với hỏa ngục. Xin Người hãy coi giữ tôi, vì tôi yếu đuối quá và lúc nào cũng hòng bội phản Người. Xin Người hãy giữ tôi bên mình Người, còn tôi thì không lúc nào ngưng cầu nguyện Người.



Chương 8

Đức Mẹ Muốn Tái Sinh Trong Con Cái Người Như Thế Nào?

Đã bao giờ bạn nghĩ đến điều này chưa: không một chi tiết nhỏ nào của đời bạn mà lại xa lạ đối với Đức Mẹ? Bạn là con Đức Mẹ cũng như Chúa Giêsu, hay nói cho đúng hơn, bạn là một phần trong Chúa Giêsu ấy, bạn là một Giêsu khác. Nếu bạn muốn, bạn có thể làm cho Đức Mẹ sống lại mọi cảm giác Người đã cảm thấy xưa kia trong những năm Đức Chúa Giêsu sống ở trần gian. Vậy bạn hãy kết đời sống bạn với Đức Bà Maria một cách thực tế. Bạn hãy nhớ kỹ luôn rằng bạn là một Giêsu khác và bạn hãy sống với Mẹ bạn như Chúa Giêsu đã sống với Người.

Hỡi Mẹ nhân lành, từ nay mỗi khi sáng dậy, ý tưởng đầu tiên của con là nghĩ đến Mẹ. Xưa kia, Chúa Giêsu thức dậy ban sáng liền chạy đến hôn Mẹ, ôm choàng lấy Mẹ, thì làm cho Mẹ vui mừng sung sướng biết bao. Ngày nay mỗi buổi sáng con đến hôn ảnh thân yêu Mẹ thì con lại làm cho Mẹ được hưởng cái cảm giác êm đềm mà xưa Mẹ đã từng bao phen vui hưởng ấy. Con cũng biết rằng Mẹ sẽ đáp lại cử chỉ ngoan ngoãn của con bằng một lòng yêu tha thiết cũng như xưa khi Mẹ ẵm bế, ôm chặt Đức Chúa Giêsu trong tay Mẹ vậy. Êm ái thay, được làm con Mẹ và được cùng với Mẹ bắt đầu công việc một ngày.

Bạn đừng lúc nào dờn xa Đức Mẹ, bạn hãy đọc kinh với Đức Mẹ. Ngày xưa, Người nhìn xem Chúa Giêsu sống động trước mắt Người: ấy là cách Người nguyện ngắm. Trong lúc cầu nguyện lặng lẽ như vậy, lòng Người đã phát ra chan chứa những tình yêu mến, lòng tôn thờ và khen ngợi. Bạn hãy thận trọng lượm lấy những tình tứ ấy và hãy nhờ Đức Bà Maria môi giới mà dâng lại cho Chúa Giêsu. Như thế là nhờ có bạn mà Đức Mẹ lại được sống lại bao nhiêu năm tháng xưa người đã chung sống với Chúa Giêsu.

Bạn hãy xem, Người nhìn ngắm Con người mà yêu mến như thế nào, Người truyện trò để trao đổi tâm tình với Con người như thế nào. Bạn cũng hãy làm như thế trong khi bạn cầu nguyện. Bạn hãy mượn hết những cảm tình của Đức Mẹ, bạn hãy trao đổi tâm tình bạn với Chúa Giêsu bằng cách nói truyện với Chúa, nghe Chúa nhủ bảo, nhìn xem Chúa và nhờ trái tim Mẹ Chúa mà yêu mến Chúa.

Nhất là bạn hãy kết hiệp với Đức Mẹ trong lúc dự lễ Misa. Ôi, lòng bạn lúc ấy dạt dào biết bao cảm tình sốt sắng. Lúc ấy là lúc bạn ở dưới chân Thánh giá với Đức Mẹ. Cuộc hy sinh tế lễ của Con Người lại tái diễn và Người đang cùng dự với bạn. Bởi bạn, Người sống lại những giây phút bi đát thảm thương ấy và Người sung sướng lại được hiến dâng; bởi bạn, sự sống Con mình cho Cha trên trời để cứu kẻ có tội.

Nhưng bạn lại có thể bộc lộ ra bằng nhiều cách khác tùy ý bạn muốn, những tình ý và tư tưởng của bạn khi dự cuộc tế lễ thánh giá cao trọng này. Lễ Misa, ấy là tất cả cuộc đời của Chúa Giêsu, tái diễn ra dưới mắt bạn và nếu bạn là linh mục, thì chính bạn tái diễn cuộc đời Chúa trong thánh lễ.

Lạy Chúa Giêsu, trong lúc tế lễ Misa, con rất khoan khoái nhìn ngắm Chúa là Hải Nhi bé nhỏ, ngồi cạnh tay con, trên bàn tay con, sau khi con vừa sinh Chúa bởi sự truyền phép Thánh Thể. Ôi, lúc ấy

Chúa thật thuộc về con, chỉ thuộc về con, và Chúa yêu con bằng một tình yêu thâm lặng nhưng sâu xa thâm thía biết bao.

Xin Chúa cũng hãy nhớ luôn rằng lúc ấy Chúa vẫn nằm trong cái máng cỏ hèn hạ của Chúa, vẫn được bế ẵm trong tay Đức Mẹ Maria, vì cả trên bàn thờ, con có phải là con nữa đâu. Ấy chính Đức Nữ Đồng Trinh rất thanh sạch đang sống tiếp trong con, người cầm thay Chúa, ẵm bế Chúa, hôn Chúa, thờ Chúa và yêu Chúa. Xin Chúa hãy để cho con lấy tình yêu mến, lòng khiêm nhượng, sự dâng mình và thờ lạy làm như tã bọc Chúa và xin Chúa hãy cho Mẹ Chúa lại được động lòng xúc cảm như xưa khi người chăm sóc cho Chúa.

Bạn hãy dọn mình kỹ lưỡng để rước Chúa vào lòng. Lúc này, Đức Nữ Đồng Trinh đang muốn sống lại giây phút Chúa Giêsu ngự xuống lòng khiết trinh Người. Ôi, lạy Chúa Giêsu, khi xưa lúc Chúa xuống ở trong lòng Đức Mẹ thì lòng Đức Mẹ đã tiếp đón Chúa với một mối tình mặn nồng lai láng biết bao. Xin Chúa nhận rằng, lúc con chịu lễ, Mẹ Chúa cũng dùng lòng con mà tiếp Chúa với một mối tình yêu dẫu như vậy. Phần Chúa lúc này, cũng xin Chúa hãy làm cho Mẹ Chúa lại có cái cảm giác vui sướng bồi hồi như xưa người đã cảm thấy tiếp xúc lần đầu tiên với Chúa là Con chí thánh Người vậy.

Nhiều khi sau lúc rước Thánh Thể, con buồn vì nghĩ rằng Chúa Giêsu hẳn phải phiền sâu và ảo não trong cõi lòng giá lạnh của con, nhưng bây giờ thì con không lo nữa. Con đã giao cho Mẹ Chí Thánh tất cả tâm linh hồn con. Chính Mẹ đang ở trong con để tiếp đón Chúa như Người đã tiếp đón Chúa lần đầu hết trong lòng Người, và nếu con có vắng mặt, nghĩa là có vô tình chia trí hay lo ra đàng khác thì Chúa Giêsu vẫn không biết rằng con vắng mặt.

Ai chẳng muốn lắng nghe lời Đức Nữ Trinh trẻ tuổi nỉ non cùng Chúa Giêsu trong thời kỳ Người cưu mang Chúa trong lòng. Ai chẳng muốn tìm hiểu Con Trẻ linh thánh bé nhỏ ấy vui thích ngần nào khi được yêu dẫu như thế và được nằm gọn trong lòng từ mẫu của một bậc Đồng Trinh thanh sạch đường ấy. Chúa thật vui sướng vô hồi vì biết mình chỉ sống bởi Đức Mẹ, cuộc đời phạm trần của mình hoàn toàn tùy thuộc ở một tạo vật ấy, mà tạo vật ấy lại hoàn toàn thuộc về Người.

Vậy thì, lạy Chúa Giêsu, xin Chúa hãy nghỉ yên trong lòng con sau khi con rước lễ, hãy hưởng lấy mọi điều vui thú trong con và hãy yêu mến con đi, bởi vì ấy cũng chính tâm lòng từ mẫu xưa kia đã cưu mang Chúa thì lúc này thay con mà tiếp đón Chúa, dọn nhà cho Chúa ở và ẵm bế Chúa cách yêu mến. Và lạy Chúa Giêsu, xưa trên con đường trốn sang Ai-cập, nằm gọn trong tay Đức Mẹ, áp mặt vào lòng Đức Mẹ, Chúa đã nghe rõ những tiếng đập mạnh của con Trái Tim đau thương Đức Mẹ, và Chúa đã động lòng phiền não như thế nào, hẳn Chúa còn nhớ cả.

Vậy xin Chúa cũng hãy nhớ rằng chính Mẹ nhân lành ấy cũng đương bế ẵm con, vì con là chính Chúa, và bao lâu con còn lạc lõng chôn đày ải quạnh hiu là thế gian này, thì Người rất đau lòng vì Người biết có một kẻ thù cường bạo muốn lôi con ra khỏi tay Người.

Mỗi khi Chúa thấy con gặp cơn nguy biến và hầu ngã vào tay kẻ thù, xin Chúa hãy nhớ đến nỗi đau thương của Mẹ chung chúng ta, xin Chúa hãy nhớ rằng nếu con thiệt phận thì chính Chúa thiệt phận ở trong con. Nhưng không, con không sợ. Trong cơn nguy biến, gặp chước cám dỗ, hay phải sự khó khăn gì trong một ngày, con sẽ là đứa con nhỏ gục đầu vào lòng Mẹ con, làm như Chúa xưa khi trốn sang Ai-cập. Và con nằm yên trong lòng Đức Mẹ như thế, sẽ nhắc cho Mẹ con nhớ đến giấc ngủ yên ảng của Chúa.

Như thế thì xưa kia trên con đường trốn tránh, Đức Mẹ yêu Chúa thế nào, ngày nay bởi sự con tin cần phó thác mình cho Người, Người cùng yêu Chúa như vậy. Còn Chúa, lạ Chúa Giêsu, Chúa sẽ lặng lẽ nhìn ngắm giấc ngủ bình an của con trong tay Đức Mẹ, bình an mặc dầu những nguy hiểm, những rúc lác trên con đường đưa về đời sau.

Nhưng bạn phải nhờ sự tiếp xúc với Đức Mẹ mà làm cho tất cả những điều vui cũng như những nỗi buồn của bạn đều trở nên ơn ích thánh thiện. Ai nói cho xiết những nỗi sướng vui mà lòng từ mẫu Đức Mẹ đã cảm thấy khi đến giờ Chúa Giêsu sinh ra, khi được ẵm Chúa trên tay lần đầu tiên, ôm Chúa vào lòng, nuôi Chúa bằng sữa, và khi được thấy những bàn tay nhỏ xíu giang ra ôm lấy mình.

Ôi, lúc Chúa Giêsu yêu mến Mẹ Người biết bao và biểu lộ lòng yêu ấy ra bằng bao cử chỉ ngoan ngoãn. Đối với linh hồn người ta, Chúa còn tỏ ra bao các điều dấu lạ lung như vậy, huống chi là đối với vị Nữ Trinh thuộc hẳn về Chúa, là Mẹ hiền của Chúa, là kho báu độc nhất của Chúa.

Lạ Mẹ nhân lành, Chúa Giêsu muốn dùng lòng yêu mến của con mà làm tái hiện lại trong lòng Mẹ tất cả những nỗi vui mừng ấy. Thế nên con không hề muốn hạn chế lòng yêu mến con đối với Mẹ, vì chính Chúa Giêsu có muốn hạn chế đâu. Con muốn sáng chế ra muôn ngàn cách để tỏ lòng yêu mến Mẹ, tăng thêm những việc hy sinh và hãm mình nhỏ mọn để làm đẹp lòng Mẹ, như Chúa Giêsu đã làm.

Nhất là con muốn tặng Mẹ điều yên ủi này, là Mẹ cũng có thể yêu con như Mẹ đã yêu Chúa Giêsu. Con muốn nên giống hệ Chúa Giêsu để cho mắt Mẹ phải làm mà không phân biệt được con với Chúa Giêsu nữa. Ôi lạ Mẹ, lòng hiền mẫu Mẹ có sức yêu con bao nhiêu xin hãy yêu con cho thỏa, Mẹ đã muốn yêu Chúa bao nhiêu, xin hãy yêu con bấy nhiêu.

Xin Mẹ hãy dốc đầy lòng con những suối yêu đương mà Chúa đã phó thác dồi dào cho Mẹ. Xin Mẹ hãy làm dư dật ơn phúc cho con, hãy săn sóc vuốt ve con, cho thật thỏa lòng Mẹ. Xin Mẹ đừng ngại nhủ đi nhủ lại cùng con rằng: lòng Mẹ yêu mến con và săn sóc con.

Như Chúa Giêsu đã tỏ ra muôn nghìn cử chỉ ngoan ngoãn để gọi lòng yêu của Mẹ, con cũng muốn luôn luôn biểu lộ cùng Mẹ những cử chỉ yêu mến, ngoan ngoãn và khiêm nhường, con lại muốn dùng muôn vạn kinh "Kính Mừng" làm lay chuyển lòng Mẹ, để gọi lòng Mẹ mỗi lúc một yêu con hơn. Và như vậy, lạ Mẹ, không phải là con yêu Mẹ đâu, mà chính Chúa Giêsu đang sống trong con thay con mà yêu Mẹ. Xin Mẹ hãy sống trên trái đất này với Chúa Giêsu mà yêu con và nhận tình con yêu Mẹ.

Hỡi bạn là con Đức Bà Maria, bạn nhìn thấy chẳng, bạn được sống trong lòng Mẹ bạn cách sâu thẳm chừng nào? Nếu bạn trung thành với Người, Người sẽ dạy bạn muôn ngàn điều khéo léo khác, Người sẽ tỏ cho bạn những điều tâm sự bí mật chỉ riêng bạn được biết mà thôi.

Không những bạn sẽ để cho Đức Mẹ được nhờ bạn mà sống lại những niềm vui nỗi khổ xưa kia, bạn còn có thể hiến cho Đức Mẹ lại được dịp làm việc giúp Chúa Giêsu như xưa nữa. Bạn nên nhớ rằng những việc lành ta làm đang khi được nghĩa cùng Chúa, rất đẹp lòng Chúa và lợi ích cho các linh hồn.

Nếu bạn xét đời bạn, bạn sẽ thấy rằng từ sáng chí tối bạn đều làm việc cho kẻ khác, cho các linh hồn, như thế là cho Chúa Giêsu vậy. Hỡi ở thế gian, Đức Bà Maria đã làm việc như thế. Bao nhiêu công việc thường ngày Đức Mẹ làm trong gia đình Nagiaret, ở bậc làm vợ và làm mẹ, đều qui hướng cả về Đức Chúa Con. Những công việc nhỏ nhặt ấy, người đời coi thường nhưng chính thực đã làm vui sướng Ngôi Hai Thiên Chúa và đã đem lại cho Đức Nữ Đồng Trinh bao nhiêu vinh hiển ở trên trời.

Giờ đây Người đang sống trong Đức Chúa Trời, Người đòi tìm những linh hồn thành tâm bằng lòng để cho Người ngự, để Người tiếp tục sống cái đời bé nhỏ, khiêm nhường và kín đáo của Người trên thế gian. Vậy nên Người muốn mượn lấy hết các việc bạn làm mà để lại dâng nữa cho Chúa Giêsu.

Mỗi ngày bạn có muôn nghìn công việc nhỏ nhặt không đâu, bạn làm vì đức vâng lời, vì sự cần phải làm, hay vì lòng rộng rãi muốn làm, rồi bạn nhường tất cả những việc ấy cho Mẹ bạn, như vậy bạn làm cho Người vui sướng ngần nào, bạn biết chăng? Và như vậy thì cái công việc nhỏ mọn vô vị kia đổi lấy một bộ mặt khác. Không phải là bạn làm việc nữa, mà chính Đức Mẹ trong nhà Nagiaret đang dùng bạn để giúp việc Chúa Giêsu, để lấy việc nhỏ mọn mà làm vui thỏa Chúa Giêsu.

Thế rồi, bạn cũng sẽ chơi đùa giải trí và nghỉ ngơi dưới con mắt Đức Mẹ, để Đức Mẹ lại lấy những giờ nghỉ của bạn làm của mình để dâng cho Chúa Giêsu, nhắc cho Chúa nhớ lại những giây phút êm dịu Người đã chung sống với Chúa trong gia đình sau một ngày làm việc nhọc mệt.

Sau hết, trước khi đi ngủ, bạn hãy xin Đức Mẹ chúc lành cho bạn và bạn hãy hôn tay Đức Mẹ, Chúa Giêsu, gương mẫu những kẻ làm con, xưa đã làm như thế, Đức Mẹ sẽ coi giữ cho bạn ngủ yên như xưa Người đã thức coi bên máng cỏ Chúa Hài Đồng. Bạn đừng bao giờ nhắm mắt ngủ mà quên dâng mình lại cho Đức Mẹ, dâng cả hồn và xác, cũng đừng quên nhờ Đức Mẹ mà xin Chúa Giêsu tha thứ các lỗi lầm của mình.

Ôi, tôi muốn lấy hết lời tình nghĩa mà khuyên nhủ bạn cứ ở như trẻ thơ với Đức Mẹ như vậy, cứ đón đợi mọi sự ở lòng từ mẫu Đức Mẹ, đừng suy tưởng, yêu mến hay làm lụng gì ngoài Đức Mẹ. Vì Chúa Giêsu thế chân bạn, sống trong bạn thay vì bạn, cho nên Chúa muốn Đức Mẹ đối xử với bạn y như Người đã đối xử với Chúa xưa kia.

Vậy đến lượt bạn, bạn cũng hãy đối xử với Đức Bà Maria y như Chúa Giêsu đã đối xử với Người. Bạn là cái gạch nối kết liền hai tâm hồn ấy. Bạn hãy lặng thinh giữ lấy cái đặc ân êm ái được làm người môi giới giữa Chúa Giêsu và Đức Bà Maria, được làm cái mạch cho hai Vị Cực Trọng ấy thông cho nhau mối tình tương thân tương ái chan hòa của hai Đấng.



Chương 9

Sau Đây Trên Trời Ta Sẽ Sống Trong Mẹ Ta Như Thế Nào?

Dưới thế này ta càng là con thảo hiếu với Đức Mẹ bao nhiêu, thì Người càng được dùng ta mà yêu Chúa Giêsu bấy nhiêu. Mà Người càng được yêu Chúa Giêsu bởi các con cái Người bao nhiêu, thì sự vinh hiển bề ngoài và cuộc hạnh phúc đời đời của Người ở trên trời càng tăng thêm bấy nhiêu.

Lạ thay, tôi một con giun đất hèn hạ, một đứa con chót hết của Đức Bà Maria, mà tôi lại có thể làm tăng thêm vẻ vang và hạnh phúc cho Người, ở trên trời. Các thiên thần và các thánh nam nữ trên trời

vui mừng và ca tụng Đức Mẹ được tăng thêm vẻ vang, và hạnh phúc như vậy, mà lạ thay, chính tôi là nguyên nhân điều đó.

Trong cõi đời sau vô tận, Đức Chúa Trời sẽ phủ Người bằng một tình yêu nồng thắm hơn, sẽ bao vây tràn Người bằng một hào quang rực rỡ hơn, vì Người đã có công sinh tôi ra trong sự sống siêu nhiên, vì Người đã có công che chở tôi, dẫn đưa tôi và sau cùng đã cứu tôi bằng lòng hiền mẫu từ bi của Người.

Sung sướng thay cho tâm hồn một kẻ làm con mà có thể tăng thêm hạnh phúc cho Mẹ mình, có thể làm cho thiên đàng của Mẹ rực rỡ hơn, lạc thú của Mẹ toàn vẹn hơn, mà việc ấy thì suốt đời lúc nào cũng có thể làm giúp Mẹ được bằng cách nhờ Mẹ mà yêu Chúa Giêsu. Yên ủi thay cho một đứa con tội lỗi đã làm đau lòng Mẹ mình, mà sau lại có thể làm hài lòng Mẹ và đền bù cách xứng đáng những điều phụ bạc xưa kia.

Ôi, bạn phải gắng sức yêu mến Đức Mẹ và trung thành với Chúa Giêsu biết bao. Bạn hãy yêu mến Đức Mẹ luôn luôn không lúc ngừng để cho Người được dịp đem bạn mỗi lúc một gần Chúa Giêsu hơn. Bạn hãy gắng sức làm cho những người khác biết đến Đức Mẹ và yêu mến Đức Mẹ, vì mỗi linh hồn bạn chinh phục được cho Mẹ, ấy là một hạt kim cương tô điểm thêm cho triều thiên Đức Mẹ trong cõi hạnh phúc đời đời.

Mẹ nhân lành ấy sẽ nhớ công bạn biết bao vì bạn đã nhiệt thành cố võ cho nhiều người sùng kính mến yêu Mẹ. Bạn hãy dẫn về cho Mẹ thật nhiều con, hãy làm cho kẻ công chính thêm tin tưởng vào lòng nhân từ Mẹ, hãy kích thích người tội lỗi trông cậy sự bầu chữa cứu giúp Mẹ. Lúc nào bạn cũng hãy chăm chú làm cho người ta yêu mến và cầu nguyện Đức Mẹ. Lúc truyện trò, khi nhủ bảo, bạn hãy năng nhắc đến tên êm ái Mẹ, như vậy bạn làm cho Mẹ hài lòng lắm.

Bạn càng làm được cho người ta yêu mến Mẹ, thì Mẹ càng yêu mến bạn và Người càng yêu mến bạn, thì bạn càng trở nên con Người và Chúa Giêsu lại càng lớn lên trong linh hồn bạn. Đứa con trần gian khi đã lớn khôn thường không còn gắn bó mật thiết với mẹ nó như khi bé dại. Những sợi dây êm ái ràng buộc nó với mẹ để nó, giã ra một cách vô tình. Đứa con thấy mình không cần đến mẹ như trước, cứ dần dần ly thoát quyền mẹ và có khi quên cả những công ơn trước.

Ấm đứa con nhỏ trong tay, người mẹ đã nhìn thấy trước cái viễn ảnh ấy và không khỏi đau lòng. Hầu như bà ta muốn cho con đừng lớn hoặc có lớn thì cũng vẫn hằng cần thiết đến mình.

May thay Mẹ dịu hiền của chúng ta ở trên trời, trong khi nuôi nấng ta, ấm ru ta, đã không phải lo sợ như vậy. Người biết rằng con Người càng được lớn lên trong Chúa Giêsu thì càng bó kết với Người nhiều hơn. Cây kia lúc đầu mới ăn rễ vào đất sơ qua vậy, nhưng càng lớn lên nó càng ăn sâu xuống, càng mọc tỏa ra nhiều và càng bám chặt vào đất. Phần con cũng vậy, lạ Mẹ, con càng yêu mến Mẹ, thì con càng làm cho những thơ tình yêu của con ăn sâu vào lòng Mẹ.

Con càng sống mật thiết với Mẹ hơn, thì con lại càng cảm thấy cần phải mật thiết hơn nữa, vì con càng là con Mẹ hơn, thì máu của trái tim Mẹ càng chảy nhiều vào các mạch con. Và điều làm cho tôi sung sướng, đến tột bậc, là thiên đàng sau này cũng chẳng thay đổi mối tình con thảo kết hiệp tôi với Mẹ tôi ở trên trời. Tôi sẽ đời đời nung nấu trong lòng Đức Mẹ, nhờ sự sống Đức Mẹ mà sống trong Thiên Chúa, mà thông công sự sống Chúa Giêsu, và bởi Chúa Giêsu, lại được thông công sự sống Chúa Ba Ngôi.

Không, không phải khi lên trời tôi sẽ bắt đầu sống biệt lập khỏi Mẹ tôi như là được giải phóng đâu. Tôi sẽ vẫn là đứa con bé nhỏ của Người như khi còn ở thế gian. Lúc tắt thở, tôi đối với Mẹ tôi thế nào, thì mãi mãi tôi vẫn còn thế ấy. Lúc ấy Đức Mẹ yêu Chúa Giêsu bởi tôi thế nào thì mãi mãi, Người vẫn yêu Chúa bởi tôi như vậy, và đối lại, lúc ấy tôi yêu Chúa Giêsu bởi Đức Mẹ như thế nào thì mãi mãi tôi vẫn yêu Chúa bởi Người như vậy.

Mỗi giây tương thân tương ái mà Đức Mẹ lấy lòng nhân từ ràng buộc ta vào với Người, sẽ không bao giờ giãn ra được nữa. Sự kết nghĩa ấy sẽ làm cho Người vui thỏa trong ta và ta vui thỏa trong Người, mà nguồn mạch sự kết nghĩa kia cùng sự vui thỏa này, là chính Chúa Giêsu: chúng ta nhờ Chúa mà yêu Đức Mẹ và Đức Mẹ yêu Chúa trong chúng ta.

Có lời chép rằng: các thiên thần bậc trên thông sự sáng mình cho các thiên thần bậc dưới. Các thánh ở bậc thánh đức cao hơn, vẫn còn gây được ảnh hưởng nhiều ít cho các thánh khác trong số những người nên thánh vì được nhờ huân công và lao khổ của các đấng ấy. Các đấng sáng lập Dòng tu thì lại được thêm hào quang vinh hiển ở thánh đức của những vị nào được nên thánh trong Dòng mình lập.

Đức Chúa Trời làm việc gì vẫn hay dùng những nguyên nhân phụ. Vẫn hay rằng Người là tất cả trong tất cả mọi sự bởi bản tính Người là Đức Chúa Trời, Người trực tiếp hiện diện trong mỗi một con có phúc của Người, để ban cho họ được hưởng nhan thánh Người, và được hạnh phúc bởi đó, nhưng Người không san phẳng những phẩm trật thứ tự và những mối tương quan liên hệ Người đã đặt ra trong hàng các linh hồn.

Như vậy Đức Nữ Đồng Trinh Maria là Đấng Đức Chúa Giêsu đã muốn đặt làm căn nguyên mọi sự ở thế gian này, là Đấng đã cộng tác với Chúa trong mọi việc, và đã hiệp lực với Đức Chúa Thánh Thần để thông sự sống siêu nhiên cho các linh hồn được cứu rỗi, giúp họ phát triển và sống trọn vẹn sự sống siêu nhiên ấy, thì trong cõi đời, Người sẽ vẫn được giữ cái nhiệm vụ êm đềm là thông cho họ sự sống của Ba Ngôi Thiên Chúa, sự sống ấy đã tự Đức Chúa Con chuyển sang Người thì sẽ lại tự Người mà chuyển đến các linh hồn hiển phúc.

Như thế là đời đời ta sẽ được hiển phúc bởi sự môi giới của Đức Mẹ, ta sẽ được Chúa ban hạnh phúc vô ngần do sự hưởng nhan thánh Chúa nhân tiền, nhưng vẫn là nhờ Đức Mẹ, qua tay Đức Mẹ. Ta sẽ được hạnh phúc bởi Đức Mẹ và đối lại, Người sẽ thấy sự hiển vinh và hạnh phúc của Người ở nơi ta: xưa Người càng tác thành được Chúa Giêsu ở trong ta bao nhiêu thì nay Người càng vẻ vang và sung sướng bấy nhiêu.

Lạy Mẹ, con sẽ đời đời là con Mẹ. Ý nghĩ này làm cho lòng con sướng vui khôn tả. Và con càng kính mến Mẹ ở đời này, thì ngày sau trong cõi đời đời con càng được làm con chí thiết của Mẹ. Ôi, lạy Mẹ của con, con yêu mến Mẹ lắm, xin Mẹ hãy giúp con biết yêu mến Mẹ hơn nữa. Lại xin Mẹ hãy yêu Chúa Giêsu thay con, và yêu bằng tất cả mọi tình mà Mẹ đã yêu Người khi xưa ở thế gian.

Ôi, lạy Mẹ chí ái, con xin hợp làm một với Mẹ, với tất cả cuộc đời Mẹ, với những sự vui mừng và những điều đau khổ của Mẹ, với hết thay những cảm giác Mẹ đã cảm thấy dòng dã suốt cuộc đời Mẹ, từ cái giây phút đầu tiên lúc Tình Yêu tự hữu kết hợp linh hồn không nhiễm tội truyền với thân xác rất trong sạch Mẹ, cho đến cái giây phút cuối cùng, lúc cũng Tình Yêu tự hữu ấy cắt đứt mối giây ràng buộc Mẹ với thế trần.

Con xin hợp làm một với mọi tình yêu đương không ngừng mà Mẹ đã yêu Chúa Giêsu từ lúc Người xuống ngự trong lòng vẹn sạch Mẹ và sẽ còn yêu Chúa mãi cho đến đời đời vô tận. Con xin hợp làm

một với tất cả những mối tình kính mến mà Đức Chúa Thánh Thần hợp cùng trái tim hiền từ Mẹ đã gọi ra và sẽ còn gọi ra mãi sau này trong linh hồn mỗi một con cái Mẹ. Tất cả những tình tứ mà Mẹ đã tập trung lại trong linh hồn đầy ơn phúc của Mẹ, và Mẹ hằng luôn luôn tiến dâng Chúa. Phải, tất cả những tình tứ ấy, con xin dâng cho Mẹ, để Mẹ dâng cho Chúa Giêsu thay con, rồi khi những tình tứ ấy đã được thánh hóa bởi công nghiệp Chúa Giêsu, thì Mẹ lại dâng lên cho Đức Chúa Cha nữa.

Tấm lòng sốt sắng kính mến mà Mẹ gây nên cho con giờ đây, con muốn gìn giữ nó mãi mãi từng giây phút không khi ngừng, nhất là khi đến giây phút cuối cùng đời con. Hơn nữa, con lại muốn, dù khi chết rồi, vẫn còn giữ được tấm lòng sốt mến ấy trên thế gian này, bằng cách hợp làm một với tất cả những cử động yêu mến và phát xuất ra ở tâm hồn loài người, và con lại muốn rằng tấm tình yêu mến kia phải đời đời vô tận và hằng được đời đời ôn lại nhắc lại bởi hết thảy những tạo vật kính mến Mẹ bây giờ và về sau chớ gì tấm tình ấy được sạch trong và bền bỉ khôn cùng để gây cho Mẹ một mối mừng vui khôn xiết kể.

Là thân thụ tạo yếu hèn, con muốn mượn tấm lòng hải hà vô biên Mẹ mà yêu Chúa Giêsu, con còn muốn làm tăng bội có lên nữa bãi biển có bao nhiêu hạt cát, vũ trụ có bao nhiêu nguyên tử, đại dương có bao nhiêu giọt nước, óc loài người có bao nhiêu ý nghĩ, trái đất này đã có và sẽ có bao nhiêu vật sống, Thượng trí Chúa có thể bày vẽ ra bao nhiêu sự vật, rồi cả khoảng thời gian kế tiếp nhau kia nếu nó không ngừng và có bao nhiêu giây lát... thì con cũng muốn tăng gấp lòng kính mến của con bấy nhiêu lần.

Ôi, lạy Mẹ, con xin dâng cho mẹ tất cả các sự ấy để Mẹ giữ lấy trong lòng Mẹ, rồi Mẹ làm cho nên sạch, nên thánh và Mẹ dâng cho Chúa Giêsu, và qua tay Chúa Giêsu lên Cha Chí Thánh trên trời. Lạy Mẹ nhân lành, đó là điều con muốn nói trước cùng Mẹ để phòng khi không thể nói được, như trong trường hợp tâm không thể định, trí không thể an, năng lực tiêu hao vì lo phiền, ý chí mệt mỏi vì thân mòn xác yếu.

Đó là điều con muốn nói cùng Mẹ nhất là khi hấp hối trên giường bệnh, miệng không thể đọc lên điệu dâng Mẹ, trí không thể nhớ đến lòng nhân từ hiền hậu Mẹ. Khi ấy, xin Mẹ hãy ở bên con, và như Mẹ đã từng dạy con làm mọi việc với Mẹ và nhờ Mẹ, thì khi ấy cũng xin Mẹ hãy bắt lấy trí khôn và ý muốn con, hãy kết hợp trí khôn và ý muốn con vào với linh hồn đầy ơn phúc Mẹ, và xin Mẹ, bằng trí khôn và ý nguyện muốn ấy, hãy sốt sắng tỏ lòng kính mến tuyệt vời đối với Chúa Giêsu và Mẹ, tấm lòng kính mến muôn đời bất diệt. Amen.

